Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 339
Vineri 26 iulie 1957

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

În cuprinsul ziarului

Grăbirea treierişului, principala sarcină!

O INIŢIATIVA VALOROASA

În urma muncii politice duse de organele de partid şi de stat tot mai multe întovărăşiri agricole execută principalele lucrări agricole în comun şi-şi creează fonduri comune de sămînţă.

Astfel, o iniţiativă valoroasă a fost luată de curînd în raionul Strehaia. Organele raionale au hotărît să ajute întovărăşirile cu tehnicieni agronomi şi alte cadre calificate pentru stabilirea suprafeţelor ce vor fi cultivate cu grîu şi a necesarului de sămînţă.

Adunările generale din 10 întovărăşiri au luat hotărîrea să strîngă — direct de pe arie — 34.130 kg de grîu pentru însămînţările de toamnă.

Iniţiativa organelor raionale şi a întovărăşirilor din raionul Strehaia va duce, fără îndoială, la întărirea lor economică şi organizatorică, la sporirea producţiei agricole pe unitatea de suprafaţă. Este bine ca această preţioasă iniţiativă să fie însuşită şi de organele locale din alte raioane. Printr-o susţinută muncă politică şi organizatorică întovărăşirile agricole să fie ajutate pentru a executa în următorul an agricol toate lucrările principale în comun.

La aria colectiviştilor

Nici o clipă nu se opreşte batoza din mers. Colectiviştii din comuna Mircea Vodă, regiunea Bucureşti, au obţinut un rod bogat. Martorul cel mai bun: stivele de saci dolofani cu grîu din noua recoltă.

Toate batozele să lucreze din plin!

Cu toate că în ultimele zile au căzut ploi aproape pe întreg cuprinsul ţării, în numeroase regiuni, lucrările de recoltare au continuat să se desfăşoare cu intensitate. În regiunea Bucureşti de pildă, recoltatul păioaselor (în afară de ovăz) s-a terminat.

Recoltatul păioaselor este de asemenea pe terminate şi în regiunile: Craiova, Galaţi, Constanţa, Oradea, Ploeşti, unde au mai rămas de secerat grîu doar pe mici suprafeţe. Ritmul de recoltare a păioaselor continuă să se desfăşoare cu încetineală faţă de posibilităţile de lucru şi de stadiul înaintat de coacere al cerealelor în regiunile Piteşti şi Timişoara. În multe locuri din ţară, cu excepţia raioanelor din nord, a început şi secerişul ovăzului, pînă la data de 20 iulie, recoltîndu-se deja 29 la sută din suprafaţa cultivată.

Veştile sosite din numeroase părţi ale ţării, relatează că treierişul continuă să se desfăşoare cu un decalaj mare faţă de seceriş. Chiar în regiunile unde secerişul păioaselor este pe terminate, se semnalează o serioasă rămînere în urmă a treierişului. Bunăoară, în regiunea Craiova s-a treierat pînă la 20 iulie, numai 7 la sută din cantitatea de grîu şi secară recoltată, iar în regiunea Oradea, abia 1 la sută. Mult rămase în urmă în privinţa treierişului sînt şi regiunile: Galaţi, Bacău, Piteşti Iaşi şi Timişoara. Încetineala cu care se desfăşoară treierişul se datoreşte în mare măsură faptului că nu s-au amenajat la vreme ariile, nu s-a organizat bine transportul snopilor la arie şi munca cetelor de treier.

În regiunile Bacău şi Galaţi de pildă, nu lucrează nici măcar jumătate din numărul garniturilor de treier planificate.

Ritmul îngrijorător de încet în care se desfăşoară treierişul trebuie să constituie un semnal de alarmă pentru cei care răspund de bunul mers al recoltărilor. Tărăgănarea treierişului poate duce la însemnate pierderi de recolte. Datorită timpului ploios, există pericolul ca grînele netreierate la vreme să încolţească în clăi sau stoguri. De aceea conducerile unităţilor agricole socialiste, organele agricole şi sfaturile populare trebuie să ia neîntîrziat măsuri pentru amenajarea întregului număr de arii planificate şi pentru o cît mai bună organizare a lucrului la arii, astfel ca batozele să funcţioneze fără întrerupere.

Pentru scurtarea perioadei de treier, acolo unde există posibilităţi, e necesar să fie amenajate cît mai multe arii electrificate.

N-au băgat plugul în brazdă...

Satul Boteni, raionul Titu. Care e situaţia dezmiriştitului?

Un întovărăşit mi-a spus:

— N-am avut timp să dezmiriştim.

Pus în faţa faptelor, el a recunoscut că în cele trei săptămîni care au trecut de la seceriş se putea dezmiriştii sau ara. Un altul mi-a răspuns că, fiind multe buruieni în lan, au tăiat grîul de sus pentru a cosi miriştea pentru fîn. După cum vedeţi, motive neîntemeiate... Mai mult decît atît. Ultimul motiv pledează pentru dezmiriştit. Acolo unde s-a semănat grîul în teren nepregătit cum trebuie au fost buruieni multe şi grîu puţin.

Care-i adevăratul motiv, realitatea? Întovărăşiţii nu sînt convinşi de importanţa dezmiriştitului sau a arăturii de vară. Datoria de a-i convinge că dezmiriştitul este necesar îi revenea în primul rînd tehnicianei agronom Elena Slăniceanu. Or, ea n-a fost văzută în tot cursul anului acesta prin sat. Tot timpul stă la Conţeşti unde e sfatul popular comunal.

În alţi ani întovărăşiţii au dezmiriştit şi au obţinut rezultate bune. Au dezmiriştit cu tractoarele S.M.T. Anul acesta n-au mai apelat la S.M.T. În toamnă tractoarele au stat trei săptămîni pe porumbiştea întovărăşiţilor şi abia dacă au arat un hectar, două. Cînd nu se stricau tractoarele arau la particulari, care n-aveau contracte cu S.M.T. Cînd tractoarele erau bune şi nu arau nici unde, lipseau tractoriştii, duşi pe la nunţi, botezuri sau acasă. Aşa se face că întovărăşiţii au semănat porumbul în mirişte sau porumbişte.

Iată deci că tehniciana agronom şi S.M.T. Titu sînt principalii vinovaţi că în satul Boteni nu s-a dezmiriştit sau arat pînă astăzi nici petec de teren.

Este de datoria organelor raionale să ia măsuri neîntîrziate ca, paralel cu treierişul care nu cere folosirea multor atelaje, să se are din plin. Orice întîrziere duce la pierderi de recoltă de sute de kilograme. Totodată, este necesar să se analizeze amănunţit activitatea S.M.T. Titu, care, judecîndu-l după munca depusă la Boteni, nu se dovedeşte un organizator al producţiei în unităţile agricole cooperatiste. De altfel, despre întovărăşirea din Boteni şi ajutorul pe care l-a primit din partea S.M.T. vom scrie mai amănunţit în unul din numerele următoare ale ziarului nostru.

M. BOCAN

Noi înlesniri pentru producătorii care contractează vînzarea produselor agricole către stat

Potrivit unor Hotărîri ale Consiliului de Miniştri, producătorii care contractează vînzarea produselor agricole către stat beneficiază de noi înlesniri.

Astfel, cantităţile de produse predate peste cele contractate în anul 1957 de către gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producţie, întovărăşirile agricole, precum şi de către producătorii asociaţi, care beneficiază de sporul de 10 la sută, vor fi plătite la preţurile prevăzute în contractele încheiate de acestea cu statul.

Începînd cu anul 1957—1958, gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producţie şi întovărăşirile agricole vor putea încheia contracte de lungă durată pentru grîu, secară, porumb, floarea-soarelui şi orzoaică.

În anii în care, datorită unor recolte slabe, preţul de achiziţie de stat va fi mai mare decît preţul de contractare, celor care au încheiat asemenea contracte li se va plăti acest preţ de achiziţie. De aceste avantaje vor beneficia şi producătorii individuali care vor încheia contracte anuale înaintea însămînţărilor.

VREM SĂ FIM DIN NOU PRINTRE PRIMII

Interviul nostru

Gospodăriile de stat din regiunea Ploeşti au terminat printre primele din ţară recoltatul păioaselor. În prezent, pe ogoarele acestor unităţi se execută treierişul şi arăturile de vară. Pentru a vedea ce măsuri s-au luat în scopul intensificării acestor lucrări, ne-am adresat tov. Teodor Roman, directorul trustului regional Gostat-Ploeşti.

— Ce ne puteţi spune despre şansele unităţilor din trustul pe care-l conduceţi, în privinţa terminării lucrărilor care au rămas să mai fie executate? E vorba despre treieriş şi arăturile de vară.

— *Mai întîi, cîteva cuvinte despre seceriş. În regiunea noastră vîntul şi ploile au avut o frecvenţă mai mare decît în alte părţi şi asta tocmai în perioada recoltatului. Peste 80 la sută din păioase au fost culcate, în unele gospodării cum ar fi Ceptura, Puchenii Mari, Movila Vulpii şi altele procentul ridicîndu-se la 100 la sută. Din această cauză, unităţile nu au putut folosi decît în parte mijloacele mecanizate de care dispun. Totuşi, secerişul l-am terminat. Şi încă printre primii. Cum? Angajînd peste 5.000 de muncitori sezonieri şi zilieri, care au secerat şi cosit manual, iar acolo unde am putut folosi secerătorile-legători confecţionînd peste 40 de aparate de ridicat. Cu alte cuvinte, am luat imediat toate măsurile ce se impuneau în noile condiţii create de starea vremii. Acelaşi lucru l-am făcut şi acum.*

— Ar fi interesant de ştiut în mod mai detaliat în ce constau măsurile luate. Poate că ele ar putea servi şi altor gospodării de stat din celelalte regiuni ale ţării?

— *Paralel cu executarea secerişului noi am treierat o parte din recoltă, dar aceasta s-a făcut într-un procent foarte mic. Să desparţi secerişul de treieriş este fără îndoială un procedeu greşit. Tocmai de aceea, pentru a recupera timpul pierdut şi a nu expune recolta la pierderi, noi am organizat în aşa fel munca batozelor şi a combinelor, încît să terminăm treierişul cel mai tîrziu la 29—30 iulie. În acest scop, toate cele 47 de batoze lucrează acum din plin întreaga zi, iar la cele 75 de combine am organizat şi schimburi de noapte. Totodată, combinele din cadrul fiecărei gospodării lucrează grupat, pentru a li se asigura astfel o asistenţă tehnică permanentă. Rezultatele acestor măsuri au şi început să se vadă. În numai cîteva zile s-a treierat mai bine de jumătate din recoltă şi ceea ce este de asemenea foarte important se pot folosi zilnic 150 de tractoare la arat, lucrare ce va fi terminată în cel mult 10 zile.*

— Şi acum o ultimă întrebare: cum a fost organizat transportul recoltei la bazele de recepţie?

— *Gospodăriile de stat din regiunea Ploeşti au sarcina să livreze în acest an statului 9.500 de tone de grîu şi secară. Pentru a evita orice cheltuieli inutile de manipulare a produselor, cerealele sînt transportate de la batoze şi combine direct la bazele de recepţie. În acest scop, folosim cele 61 de autocamioane şi 20 de remorci-rutiere proprii, precum şi 46 de autocamioane pe care le-am închiriat de la I.R.T.A.*

Discuţia a continuat pe sală în faţa celor două motociclete mari cu ataş, trimise de Departamentul Gostat din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

— *Le vedeţi, ele vor fi oferite ca premii speciale brigadierilor, şefilor de secţii, sau celor care au contribuit la obţinerea celei mai mari producţii de grîu la suta de hectare. Şanse de a le cîştiga au şi unii dintre oamenii noştri, deoarece pe întregul trust credem că vom realiza o producţie medie de cel puţin 2.000 de kg la ha. Dar, deocamdată, pînă peste cîteva zile cînd vom termina treierişul, nu putem decît să... sperăm.*

GH. LEU

Corespondenţii ne scriu despre muncile agricole

Ţăranii muncitori din comuna Secueni, raionul Tîrgovişte, treieră de zor recolta bogată de cereale. Pentru ca munca să se desfăşoare mai cu spor, aria a fost electrificată. În felul acesta treierişul se face fără întrerupere, ziua şi noaptea. Primii care au treierat sînt ţăranii muncitori Dragomir I. Gheorghe, Rusu Grigore şi alţii.

EUSEBIU MIHĂILESCU

Pe cele două arii ale comunei Tiream, raionul Carei, treierişul e în toi. Întovărăşiţii din comună, făcînd la timp secerişul, au reuşit să termine zilele acestea şi treierişul păioaselor, realizînd o producţie medie de 1.958 kg grîu la hectar.

VASILE POPA

La gospodăria agricolă de stat Rupea, regiunea Stalin, secerişul e în toi. În afară de secerători-legători gospodăria ar avea nevoie şi de coase şi seceri. În loc ca Depozitul regional nr. 5 din Oraşul Stalin să livreze la timp coasele şi secerile comandate, el a trimis gospodăriei cantitatea de 2.000 kg D.D.T., cantitate de care gospodăria n-are nevoie.

TÎRNĂVOI TEOFIL

Garnitura de treier de pe aria comunei Ghizdaru, raionul Giurgiu, nu a funcţionat o zi întreagă din pricină că tractoristul Aurică Piele, de la S.M.T. Băneasa, în loc să-şi facă datoria, a părăsit batoza plecînd în altă localitate pentru a se ospăta cu bere.

Ce are de spus în această privinţă conducerea S.M.T.-ului Băneasa?

GH. BRĂTAN

Fapte de laudă

În vara aceasta din pricina ploilor apele rîului Buzău au trecut peste maluri inundînd locurile din jur. Undeva, pe malul rîului, se aflau la păscut oile gospodăriei agricole de stat „Berea Barbu" din raionul Filimon Sîrbu.

Prevăzători, ciobanii mînaseră oile pe un tăpşan ceva mai ridicat. Apele înconjuraseră însă şi acest teren şi-l ameninţau cu inundaţia. Viaţa celor 900 de oi ale gospodăriei era deci în pericol. Directorul gospodăriei, împreună cu cîţiva muncitori s-au deplasat în grabă la faţa locului. De comun acord cu ciobanii a fost alcătuit în pripă planul de salvare a oilor. Singura soluţie era ca animalele să fie duse pe sus de către oameni pînă la uscat. Aşa s-a şi procedat. Fiecare oaie a fost purtată în braţe o bucată bună de drum, pînă la locul unde apele încă nu-şi întinseseră stăpînirea.

Văzînd pericolul mare în care se afla oile gospodăriei de stat, colectiviştii şi întovărăşiţii din comuna Mircea Vodă, printre care Nicolae Mocanu, Dumitrache Boboc, Stancu Macovei şi alţii, nu au stat pe gînduri. Ei au pornit să muncească cot la cot alături de ciobani şi de ceilalţi muncitori ai gospodăriei de stat.

De pe la vremea prînzului şi pînă către miezul nopţii oamenii au reuşit să salveze de la moarte sigură vreo 800 de oi. Între timp apele au crescut şi mai mult punînd în pericol chiar şi viaţa oamenilor. Atunci, în ajutorul lor a venit un bac cu care au fost duse la ţărm şi restul de 100 de oi. Pe la orele 2 din noapte, oamenii au respirat liniştiţi şi mulţumiţi totodată, că au reuşit să-şi facă pe deplin datoria.

P. CÎRSTEA
corespondent

După metode agrotehnice înaintate

Au cu ce se mîndri colectiviştii din comuna Fundulea, regiunea Bucureşti. Şi în acest an, ei culeg de pe ogoarele lor, lucrate după metode agrotehnice înaintate, producţii mari.

După cum se vede în fotografia de mai sus şi recolta de floarea-soarelui se anunţă a fi deosebit de bogată.

Pe scurt

● **Producţii mari de orz la hectar au recoltat şi întovărăşiţii din comuna Roibav, regiunea Stalin. Terminînd de curînd treierişul ei au obţinut o producţie de 2.085 kg de orz boabe la hectar, depăşind astfel cu 500 de kg producţia planificată.**

● **În vara aceasta, gospodăria agricolă de stat Orţişoara, regiunea Timişoara, a avut însămînţată cu grîu pe lotul experimental o suprafaţă de 100 ha. Producţia medie obţinută de pe acest teren este de 3.000 kg de boabe la hectar. Iată un rezultat bun care se datoreşte unei agrotehnici diferenţiate.**

● **Rod bogat au smuls pămîntului şi colectiviştii din Ciorani, raionul Cricov, care îşi lucrează ogoarele cu maşinile S.M.T.-ului din comuna lor. Producţia medie de grîu obţinută la ha este de 2.500 de kg.**

In raionul Roşiori de Vede

Organizare mai bună pentru intensificarea treierişului

În raionul Roşiori de Vede, între seceriş şi treieriş s-a creat un decalaj neîngăduit de mare. Astfel, deşi ultimele suprafeţe cu păioase au fost recoltate în ziua de 18 iulie, pînă la aceeaşi dată recolta nu fusese treierată decît în proporţie de 2,2 la sută. Motivul? Mentalitatea greşită a oamenilor (pe care organele locale ale puterii de stat şi cele agricole au încurajat-o, în loc s-o combată) de a lucra în etape: întîi seceriş şi abia apoi treieriş. Cum a fost întreţinută şi stimulată această practică? Este de-ajuns să arătăm că, deşi S.M.T.-urile au scos pe teren toate batozele încă de la începutul lunii iulie, sfaturile populare din majoritatea comunelor nu au luat niciun fel de măsuri pentru amenajarea ariilor, întocmirea cetelor de lucru, căratul şi clăitul snopilor etc. decît abia după terminarea secerişului.

Lipsa de preocupare pentru organizarea din vreme a treierişului mai are însă şi altă consecinţă. Anume, chiar acum cînd s-a terminat secerişul, cele 106 batoze nu pot lucra cu întreaga capacitate, deoarece recolta nu s-a cărat decît în mică măsură pe arii, iar cetele organizate în pripă muncesc pe apucate, fără continuitate. Din această cauză şi acum se treieră abia cu jumătate din viteza zilnică planificată. Nu e de mirare deci că unele comune, cum ar fi Sfinţeşti, Ciurari, Ciolăneşti, Săceni, Dideşti şi altele, treieraseră pînă zilele trecute numai 0,7—2,2 la sută din suprafaţa recoltată.

Posibilităţile existente în raionul Roşiori de Vede permit să se treiere zilnic recolta de pe cel puţin 1.000 de ha. Pentru aceasta însă, trebuie mai multă organizare.

L. GHEORGHE

SĂGEŢI

Sfatul popular al comunei Rebricea, regiunea Iaşi a întocmit un plan de măsuri pentru executarea treierişului în pas cu secerişul. Aceste măsuri însă au rămas numai în... planul din dosar.

BATOZA:
— Lasă-mă să ies o dată;
Nu mă ţine „nemîncată!"

BIROCRATUL:
— Stai cuminte cum ai stat,
Să mai fac un referat...

Desen de CR. NICOLCEANU

Situaţie asemănătoare

Şi în această campanie la S. M. T. Gîrbovi se pierd numeroase ore bune de lucru

Anul trecut, tot în campania de recoltare a păioaselor, în coloanele ziarului nostru a apărut un articol intitulat „De ce la S.M.T. Gîrbovi, se pierd atîtea ore bune de lucru?" Analiza făcută atunci scotea la iveală o serie de lipsuri care duceau la pierderea multor ore de lucru la seceriş, treieriş, dezmiriştit şi arături de vară. De pildă, maşinile nu erau folosite raţional, îngrijirile tehnice se făceau de mîntuială, tractoriştii dădeau dovadă de o slabă disciplină în muncă etc.

Cele relatate de către ziarul nostru „au folosit", după cîte mă informaseră unii tovarăşi de la Serviciul regional S.M.T.: în campania din toamna trecută şi apoi în cea de primăvară, S.M.T. Gîrbovi a obţinut unele succese. Bunăoară, în campania de primăvară planul de producţie a fost realizat în procent de 143 la sută.

LA POMUL LĂUDAT...

Dar — aşa cum glăsuieşte proverbul — „la pomul lăudat să nu te duci cu sacul". Despre aceasta m-am convins îndată ce am luat contact cu realitatea vizitînd zilele trecute S.M.T. Gîrbovi. După cum era de aşteptat, la staţiune, n-am găsit pe nimeni din conducere care să-mi fi putut da unele relaţii.

— Acum e foarte greu să găsiţi pe cineva la centru. Directorul şi inginerul mecanic sînt pe cîmp. Dar nu-s departe. Doar colea, la colectiva din Gîrbovi, mi-a spus un funcţionar de la contabilitate.

Bucuros că-i voi găsi pe oameni la treabă, am pornit pe o cărăruie de picior, îndreptîndu-mă spre tarlalele colectivei. Duduitul tractoarelor ce se auzea nu departe, mi-a fost bună călăuză. În scurtă vreme, am zărit o combină şi patru secerători-legători, acţionate de KD-uri. Dar vai! Cînd m-am apropiat de prima secerătoare-legătoare, mi-am dat seama că maşina sta înţepenită în lan. Multe piese erau deja demontate şi aşezate pe mirişte. Deodată auzii:

— Să le ia dracu de secerători şi de combină. Că în vara asta ne-au scos peri albi. O zi merg şi una stau. Dacă ştiam una ca asta din primăvară, nu mai încheiam contracte să recoltăm grînele cu maşinile S.M.T.-ului. Poftim, secerişul a început de 21 zile şi o combină plus 4 secerători-legători nu au fost în stare să ne recolteze decît 75 de hectare din cele 100 cultivate cu grîu...

Cel care vorbea atît de supărat pe maşinile S.M.T.-ului era tov. Ioniţă Stan, preşedintele gospodăriei colective. La început, văzîndu-l necăjit, am ezitat să stau de vorbă cu el. L-am lăsat să-şi spună „oful", tovarăşului inginer Popescu, directorul S.M.T.-ului. Acesta îi răspunse:

— Şi ce le pot face eu, dacă au fost prost reparate? Iată-l pe tov. ing. Emil Bădescu, mecanicul şef (era şi el de faţă şi se făcuse mic de tot)... La începutul campaniei ni se lăuda că toate maşinile sînt reparate şi recepţionate bine. Pe urmă, ce crezi? Numai dumitale ţi-au scos peri albi maşinile defecte? Află că şi eu m-am săturat de felul cum se repară la noi maşinile agricole. Ne-au făcut de rîs în campania asta de recoltare...

— Na, îmi zisei. Şi eu care venisem să scriu despre succesele S.M.T.-ului Gîrbovi! Mi s-a spulberat visul.

Într-un tîrziu, după ce am trecut şi pe la combina ce sta în mijlocul lanului de grîu (de asemenea stricată), împreună cu directorul m-am înapoiat la staţiune. I-am spus şi dînsului gîndul cu care venisem aici. Cu jumătate de glas, tov. ing. Popescu a dat din mîini descurajat:

— Cîte ore bune de lucru sînt folosite la noi în cîmp? Păi, în privinţa asta nu ne putem lăuda deloc, tovarăşe dragă.

TIMPUL BUN SE IROSEŞTE LA REPARAŢII

Am aflat apoi că S.M.T. Gîrbovi are de executat în campania de recoltare din acest an, pe ogoarele celor 4 gospodării colective şi 12 întovărăşiri, contracte de lucrări în volum de 6.417 hantri, din care lucrări în cîmp (secerat şi dezmiriştit) 3.219 hantri, iar restul de 3.198 hantri la treieriş. Să vedem în ce procent au reuşit mecanizatorii de la acest S.M.T. să-şi realizeze sarcinile în cele 21 de zile de cînd a început recoltatul? Din situaţia existentă la S.M.T. zilele trecute, reese că în această perioadă s-au executat numai... 288 de hantri la seceriş (cu secerători-legători) din cei 428 planificaţi, numai 26 hantri cu combina din... 136, iar dezmiriştit nici măcar un singur hantru din cei 993 contractaţi! Cît priveşte treierişul, cu mare greutate s-au executat 36 de hantri! Totodată, cercetînd fişele de evidenţă primară a lucrărilor executate cu tractoarele, m-am putut convinge că în cursul lunii iulie se realizaseră în producţie la recoltat abia 1.139 de ore din cele 5.401 planificate. Aceste fişe mai demonstrau că în primele 21 de zile ale lunii iulie s-au pierdut cu deplasările în

GH. BACIU

(Continuare în pag. 4-a)

Cultură şi viaţă

Urare pentru recoltă

E-o sărbătoare netrecută-n calendare,
Căci frumuseţea ei e pururi vie!
E praznicul mănoaselor ogoare,
De unde-ai strîns recolta aurie.

Din veac în veac strămoşii o cinstiră
Cu flori, cu vin la horele din sate
Şi pentru ea, poeţi vestiţi din liră
Au plămădit cîntări înaripate.

Şi-n clipele cînd hohotea furtuna
Şi-n ani cumpliţi, de neagră asuprire,
Noi am slăvit pe cîmp, întotdeauna,
Îmbelşugata holdei împlinire.

Un seceriş al nostru va să vină,
Visam mereu! Şi visu-a dat în floare,
Căci recoltăm şi pîine şi lumină
Şi ne zidim într-una noi hambare.

Răsune dar şi cobză şi vioară!
Pe-ogor comun culesu-i pe sfîrşite!
Şi către zări adie-n pîrg de vară
Parfumul cald al pîinii rumenite.

Încingeţi, dar, şi hora mai cu sete
Şi salte-n cer paharele-nspumate!
Ci vin şi tu să-nchini cu noi, poete,
De sărbătoare, strofe-nfraripate!

MIHAIL COSMA

Poate îl chema Ion sau Ferencz...

Poate l-a chemat István, Ferencz sau Doby. Poate i se spunea Ion, Dumitru ori Avram...

★

Anii şi necazurile au lăsat urme adînci pe obraji, au crestat semne în amintiri şi cîteva rînduri de cerneală în hîrţoagele vremii. Atît.

Abia în timpurile noastre noi a fost scos la iveală adevărul despre cele petrecute la Aleşd, în Bihor, în cumplitele zile de la noua sute patru...

★

1904. Între Cluj şi Oradea. O stație la linia ferată. Un orăşel în spatele ei. Aleşd.

Aici, ca şi în tot Ardealul aflat sub stăpînirea austro-ungară, ţăranii romîni şi maghiari mestecau codrul uscat de pîine şi boţul amar de mămăligă cu lacrimi şi sudoare. Viaţa ţăranilor de pe moşiile grofilor şi ale moşierilor mai mărunţei nu era cu nimic mai prejos ca robia iobagilor din Romînia cea veche.

Dar iată că influenţa ideilor socialismului îşi face tot mai mult drum la sate, în ciuda teroarei şi asupririi politice naţionale a imperiului habsburgic. Pentru a preîntîmpina şi coccloşi nemulţumirile celor care munceau şi se stingeau de foame pe ţarini, burghezia din Aleşd recurse la un nou vicleşug.

Ea convoacă o aşa zisă „adunare populară" crezînd că vor putea pune bazele unui partid, botezat mincinos „independent". Scopul vădit era de a canaliza nemulţumirile robilor flămînzi şi desculţi. Dar ţăranii nu aveau nevoie de un nou partid burghez chiar dacă se chema „partid independent", ci de pîine şi dreptate.

Adunarea a început cu tot tipicul sărbătoresc prin care avocaţi, negustori încercau să zăpăcească minţile săracilor şi să tragă folosul numai înspre el.

A luat cuvîntul un avocat, apoi un negustor şi iarăşi un avocat şi un boernaş.

Şi iată că din rîndurile dese de ţărani veniţi, ca niciodată, nesiliţi şi în număr mare, s-a ridicat un glas de om necăjit care a strigat pe romîneşte:

— Nouă ne trebuie pîine şi dreptate, domnilor, mă rog frumos! Nu vorbe goale care bîzîie şi se sparg în vînt.

Un freamăt trecu prin mulţime. Apoi o voce puternică de bărbat zvîrli în limba maghiară, către cei din tribună:

— Pîine şi dreptate! Ne mor copiii de lipsuri!

Ca la un semn, glasurile ţăranilor se ridicară furtună împotriva oratorilor mincinoşi, împotriva jafului şi batjocurii, împotriva domnilor rotofei cu lanţuri groase de aur peste burţile revărsate.

Huiduielile, fluierăturile, sudălmile bărbaţilor şi blestemele femeilor se făcură auzite cale de jumătate de poştă. Atunci, solgăbirăul (prefectul), primarul şi şeful jandarmilor hotărîră să alunge şi să pedepsească pe ţărani. Dar şi-au făcut o socoteală greşită. La prima apariţie a „penelor de cocoş" cum era portul fudulilor jandarmi suraii cu pană la pălărie — masa aceea de oameni i-a şi luat în primire.

Iar cînd jandarmii au deschis focul, ţăranii nu s-au mai putut stăpîni şi au năvălit...

Peste cinci mii de ţărani din Aleşd şi satele dimprejur — spun cronicile şi istoria cea vorbită — s-au ridicat împotriva stăpînirii exploatatoare. Ca din nori picau pietrele peste tribuna demagogilor, peste postul de jandarmi. Pădure de coase, de sape şi topoare s-au înălţat ameninţătoare.

Autorităţile n-au mai putut rezista. Ele au dat bir cu fugiţii spre Cluj şi Oradea cerînd guvernului ajutorul armatei.

★

De la Budapesta a sosit o telegramă la Oradea. Un ordin telefonic a fost dat din Viena către Comandamentul teritorial din Cluj.

Şi represiunea s-a dezlănţuit. Baia de sînge şi-a revărsat valurile fierbinţi. Arestări, schingiuiri, condamnări şi condamnări la zeci de ani de ocnă.

Dar firul roşu al ideilor socialiste nu s-a rupt. El a rezistat. Trei ani mai tîrziu, în 1907, la vestea răscoalelor ţărăneşti din Romînia, ţăranii din Aleşd şi întregul Bihor au scos din nou topoarele şi coasele cerînd dreptate pe moşiile din Otomani, Paleu, Sălacea şi altele.

Sînt 53 de ani de la răscoala ţăranilor din Aleşd. Au fost ucişi atunci laolaltă 25 ţărani romîni şi maghiari.

Lupta lor constituie o pagină glorioasă împotriva exploatării. Masacrul comis de autorităţi a arătat iobagilor din Bihor şi întreaga Transilvanie chipul hidos al burgheziei nesăţioase gata de crimă pentru a-şi apăra veniturile.

Călătorul care are drum prin Aleşd nu va putea trece fără să se oprească în faţa monumentului ţăranilor romîni şi maghiari ucişi în lupta pentru pîine şi dreptate. Şi gîndul îl va purta cu o jumătate de secol în urmă prin locurile răscoalei.

★

Poate i se spunea Ion, Dumitru sau Avram. Poate l-a chemat István, Ferencz sau Doby...

MARIA ARSENE

Răspuns la întrebările producătorilor

CONTRACTAREA ŞI ACHIZIŢIONAREA CARTOFILOR DE TOAMNĂ

Este ştiut că printre măsurile gospodăreşti privind asigurarea bunei aprovizionări a populaţiei muncitoare din ţara noastră şi a industriei alimentare se numără şi contractările şi achiziţiile de produse agro-alimentare al căror regim s-a stabilit prin Hotărîrile Consiliului de Miniştri. Una din aceste Hotărîri este şi aceea a contractării şi achiziţionării cartofilor de toamnă, apărută de curînd.

Pentru a veni în ajutorul a cît mai multor producători agricoli, care sînt direct interesaţi în a cunoaşte avantajele de pe urma contractării cartofilor de toamnă, răspundem la întrebările ţăranilor muncitori Baloş Emeric, Baloş Carol, Darvaş Laurenţiu şi Ceatu Alexandru, din comuna Sînsimion, raionul Ciuc.

INTREBARE: Cu cine şi cînd putem contracta producţia de cartofi de toamnă ce ne prisoseşte?

RASPUNS: Aşa după cum stabileşte Hotărîrea Consiliului de Miniştri privind contractarea şi achiziţionarea cartofilor de toamnă, începînd din anul acesta, Centrocoop-ul — prin cooperativele săteşti — va fi singurul împuternicit la contractarea acestui produs agricol. De aceea, producătorii se pot prezenta la cooperativa din comuna respectivă, cu care vor încheia contract, stabilind cantitatea de cartofi pe care se obligă s-o vîndă statului. Contractele pot fi încheiate cu cel mai tîrziu 30 de zile înainte de recoltarea cartofilor.

INTREBARE: In ce condiţii se pot încheia contracte cu cooperativa şi care sînt avantajele de care se bucură contractanţii?

RASPUNS: Gospodăriile colective, cooperativele agricole de producţie, întovărăşirile agricole, membrii acestora şi producătorii individuali pot încheia contract dacă se obligă să vîndă cel puţin 1.000 kg. cartofi de toamnă. Printre avantajele de care se bucură producătorii contractanţi se numără, în primul rînd, preţul ferm — preţ care nu se schimbă indiferent dacă la data predării cartofilor contractaţi preţul de pe piaţă al acestui produs ar fi mai scăzut. In al doilea rînd, producătorii contractanţi îşi pot valorifica pe bază de contract întreaga cantitate de cartofi de toamnă în mod sigur şi la timp, ceea ce îi ajută să-şi facă bine socotelile gospodăreşti cu banii încasaţi deodată. Apoi, contractul scuteşte pe producător de a fi la cheremul speculantului de pe piaţă şi de pierderea de timp în care este nevoit să meargă pe la tîrguri ca să-şi vîndă marfa cu ţîrîita.

Gospodăriile colective, cooperativele agricole de producţie, întovărăşirile agricole care contractează cu statul — prin cooperativele săteşti — cantitatea de cel puţin 20 000 kg de cartofi primesc o arvună de 150 de lei pentru fiecare 1000 de kg contractate — aceasta la încheierea contractului, iar la predarea cartofilor contractaţi primesc un spor de 10 la sută peste preţul de contractare stabilit. Arvună de 150 de lei pentru fiecare 1000 de kg de cartofi de toamnă contractaţi primesc şi producătorii individuali. De asemenea, contractanţii vor fi sprijiniţi cu îngrăşăminte chimice şi insectofungicide la preţ de stat cu amănuntul şi vor primi cartofi de sămînţă, rezistenţi la rîia neagră. Producătorii care aduc cartofii de toamnă contractaţi la centrele de recepţie vor beneficia şi de plata transportului acestora, potrivit tarifelor stabilite.

INTREBARE: Ce fac contractanţii în cazul cînd producţia de cartofi contractată a fost calamitată?

RASPUNS: Hotărîrea Consiliului de Miniştri privind contractarea şi achiziţionarea cartofilor de toamnă precizează că, în cazul stricării (distrugerii) producţiei de cartofi de toamnă, producătorii contractanţi sînt obligaţi să restituie cooperativei avansul pe care l-au primit sau vor putea preda alte produse agricole în echivalenţă.

Şi-a respectat contractul

Care dintre localnici nu-şi mai amintesc cum arăta comuna Zorleni cu ani în urmă?! Un sat înapoiat, în care moşierul trăia în huzur în timp ce truditorii pămîntului o duceau în cea mai neagră mizerie. Aceasta era de altfel situaţia în toate satele Moldovei. Dar azi? Azi, în Zorleni e lumină. Lumină pe uliţele satului, în casele oamenilor şi tot mai multă lumină în mintea clăcaşilor de odinioară. In regimul nostru democrat-popular au fost înfiinţate şi aici, ca şi în alte multe sate, cinematograf, bibliotecă, dispensar, casă de naşteri, Zorlenii a fost electrificat şi radioficat.

La toate aceste realizări şi la multe altele s-a gîndit cu siguranţă ţăranul muncitor Ion Miron, atunci cînd a încheiat contract pentru a vinde statului prisosul de cereale din noua recoltă. Hectarul de teren pe care îl avea cultivat cu grîu promitea să dea o recoltă bună, căci nu degeaba îl lucrase cu tractoarele S.M.T.-ului şi aplicase regulile agrotehnice. Atunci şi-a făcut omul o socoteală gospodărească: „Dacă voi obţine de pe acest hectar cca. 1.500 kg grîu, de aici voi achita muncile S.M.T., uiumul pentru treieriş şi voi putea contracta cu statul 300 kg grîu". Aşa a şi procedat. Cînd grîul a dat în pîrgă el a fost primul care a început secerişul, apoi tot primul a fost care şi-a treierat recolta. In aceeaşi zi, el a pus în saci 300 kg de grîu ca aurul şi le-a dus la baza de recepţie. Ion Miron, ca şi mulţi alţi ţărani muncitori din comuna Zorleni, e mîndru că s-a achitat cu cinste de obligaţiile contractuale contribuind şi el la crearea fondului central de cereale al statului, la asigurarea pîinii poporului muncitor.

G. DACU

Fericita copilărie trăiesc fetiţele şi băieţaşii colectiviştilor din satul Pîrliţa, comuna Vasilaţi, raionul Olteniţa. Sub atenta supraveghiere a educatoarei ei învaţă cîntece şi jocuri, fac gimnastică — aşa cum se vede în fotografia de faţă — micuţii primesc de timpuriu o educaţie bună. Pentru familiile acestor colectivişti au apus pentru totdeauna vremea cînd mamele plecate la muncile de vară se gîndeau cu îngrijorare la copiii lăsaţi în voia soartei în bătătura casei!

Recenzie

„Studiul mijloacelor agrotehnice de bază care condiţionează mărirea producţiei viilor de rod din R. P. R."

Cartea intitulată „STUDIUL MIJLOACELOR AGROTEHNICE DE BAZA CARE CONDIŢIONEAZA MARIREA PRODUCŢIEI VIILOR DE ROD DIN R.P.R.", scrisă de prof. Gherasim Constantinescu şi colectivul său de muncă, are o mare însemnătate pentru viticultura ţării noastre. Această lucrare cuprinde rezultatul unor cercetări de lungă durată, făcute în mai multe centre viticole din ţara de un colectiv de peste 30 de cercetători.

In lucrare, autorii fac o serie întreagă de precizări, legate de timpul şi felul cum trebuie executate diferite lucrări hotărîtoare în sporirea producţiei de struguri la hectar.

Astfel, printre altele, se arată că dezgropatul viilor se poate face cît mai de timpuriu — 12—15 martie — (cînd pericolul îngheţurilor mai mari, de minus 8—10 grade C. a trecut) ceea ce permite ca tăierile şi celelalte lucrări să se facă în condiţii bune.

De asemenea, în capitolul „Studiul tăierilor în uscat", sînt prezentate rezultatele experimentale efectuate pe baza concepţiei agrobiologice miciuriniste de unitate între plantă şi mediu. Aici se arată că tăierile se vor face diferenţiat, ţinînd seama de soiurile de viţă, de vîrsta plantaţiei şi condiţiile agrofondului. Pentru mărirea considerabilă a producţiei de struguri au fost stabilite limite superioare celor cunoscute, în legătură cu sarcinile ce trebuie lăsate la butuc şi la unitatea de suprafaţă. Aceste sarcini s-au fixat pe fiecare podgorie în parte, în raport de distanţa, sistemul de susţinere, mediul pedoclimatic şi lucrările agrotehnice, fără a se afecta potenţialul biologic al plantaţiilor.

Această carte constituie pentru ingineri, tehnicieni, brigadieri, şefi de echipă şi podgoreni o călăuză în aplicarea celor mai noi metode agrotehnice pentru sporirea producţiei viticole.

Ing. GR. GORODEA

Satiră UMOR

Ce este, este!

Terminai eu de secerat grîul alaltăieri şi hai cu el la arie. Credeam c-o să fiu primul. Cînd colo, alde Bălănescu, Stanciuc şi alţi cîţiva făcuseră şi şirele. Nu-i nimic, îi spusei nevestii. Acu termină ăştia şi venim noi la rînd. Ne apucam dară să descărcăm snopii. După aia, hai să vorbim cu delegatul batozii. Dar cum ne-apropiarăm o şi sfecliră. Că... ce să vezi?. Batozele (două la număr) nu mergeau, neam." Cum staţi băi, Epure? îl întrebai pe delegatul de batoză". Da' ce nu vezi? Stăm, îmi răspunse el bosumflat. „Nu-i daţi drumul?" făcui eu nedumerit. „Nu! Ne uităm pe drum", îmi răspunde acela. „Şi ce vedeţi mă?" îl iscodii. „Păi aia e — zice, că nu vedem nimic. Nici pomeneală de cisterne cu motorină". „Mă Epure, zic, lasă gluma, că ne grăbim. Şi ni se scutură grîul". „Ehe, se supără delegatul de batoză. Mai bine v-aţi duce la sfat, să-i mai scuturaţi p-ăia, pe preşedinte, pe tov. Ciruşnuc". „De ce să-l scuturăm pe preşedinte mă, Epure?" „Fiindcă o fi amorţit acolo," mă lămureşte. „Nu vezi, aici e ca şi pe cîmpul gol! N-au adus măcar un butoi cu apă, n-au făcut un adăpost... Iar ei se adăpostesc la umbră, în birou..."

Îi las pe aceia vorbind cu năduf şi plec la sfat cu alţi cîţiva. În birou la preşedinte, doi inşi cu chipurile aprinse. Aflu că sînt Mihalache Tănase, directorul S.M.T.-ului Moara Grecilor şi inginerul Eugen Simion — agronomul şef. „Să ne iertaţi de îndrăzneală, zic preşedintelui sfatului nostru, tov. Ciruşnuc. Am adus grîul pe cîmp şi batozele alea nu merg." Ei şi ce mare lucru ai spus mata?" se întoarce către noi, — directorul S.M.T.-ului. „Vezi bine: întotdeauna cînd o maşină nu merge, înseamnă că stă!" „Asta aşa e, face şi preşedintele nostru. Ce este, este!" Mă uit la director şi la agronomul şef şi mă întreb: „Da' motorină d-aia aţi adus? Că dumneavoastră veniră̦ţi..." „Păi ce? intră în vorbă şi agronomul şef de la S.M.T. Noi sîntem cisternă? Era să punem motorină-n buzunare? Aşa, nici la Soleşti, nici la Ivăneşti nu merg batozele. Tot fiindcă n-au motorină. - Dar noi... dispoziţii am dat. Parcă 'mneata n-ai dat dispoziţii cu amenajarea ariei şi tot nimic? Zi, tovarăşe preşedinte, se întoarse el către alde Ciruşnuc". „Drept e, răspunde acela. Ce este, este!..." Noi zicem — face de lîngă mine alde Bălănescu, că ne era mai... cald să fi venit întîi de la S.M.T. cisterna aia. Şi pe urmă dumneavoastră! Că oamenii se uită după ea pe drum cu ocheanu. Şi tot n-o zăresc. Unul s-a suit şi în... clopotniţă." „Adică nei fel la vale?" se supără directorul S.M.T.-ului. „Da de unde, zic eu. Satu' nostru, s-o fi chemînd el Valea Rea, da' noi ne aflăm pe deal, şi sîntem oameni buni. La arie am vrea să vă luăm. Să vedeţi şi dumneavoastră cum stau grînele în şire, iar batozele... Este, tovarăşe preşedinte?" Alde Ciruşnuc se făcuse la chip ca racul fiert. „Păi ce este, este! Mai e vorbă?" ne dete şi nouă dreptate.

...Eh, şi ce s-o mai lungesc? I-am luat la arie pe tovarăşii de la S.M.T. şi-au văzut tot. A mers cu noi şi tov. preşedinte al sfatului. Intre timp, mai bine de 50 de oameni căraseră grîul. Se învîrteau şi ei în jurul batozelor. Le-au dat ocol şi directorul, cu agronomul şef de la S.M.T. De atîta ocol însă, mi se pare au ameţit. Că pînă la urmă au plecat şi... s-a făcut noapte. Iar apoi, dimineaţă. Dar motorina pentru tractor, — ca să mişte cele două batoze cuplate — nici pomeneală.

D-aia şi noi ne-am gîndit aşa: să nu-i mai întrebăm pe tovarăşii ăştia ce trebuie să facem, ci pe cei de la raionul nostru, Vaslui. Poate că iau aceia măsuri să treierăm. Iar cînd ne-om vedea grîul în saci, poate ne-o conveni şi nouă să zicem ca tov. preşedinte: ce este, este!

Da' pînă atunci, iată, ăsta-i baiul: că la aria noastră la Valea Rea, nu este... Nimic nu este!

DUMITRU BENGHEA
ţăran muncitor din comuna Valea Rea regiunea Iaşi.
pentru conformitate
AL. RAICU

★

Colectivistul Bîrzu Petru, şoferul autocamionului gospodăriei colective din Tîrzii-Huşi, conduce deseori în stare de ebrietate, deteriorînd maşina.

— Ce dracu aveţi azi? Iar îmi ţineţi cu toţii calea?...

Desen de NIC. NICOLAESCU

La arie

Măi, ce zor-nevoie mare
E aici în sat la noi!
Nu e lucru de mirare:
Treierişul e în toi...

Gospodari, flăcăi şi fete
Şi neveste — aleleí! —
Robotim voinşi în cete
Iuţi ca „focul lui ardei".

Şi batoza cu plăcere
Tot înghite snop cu snop,
Şi mai cere, şi mai cere,
Parc-ar merge în galop.

Duduind de zor într-una,
Mîndru, meşterul tractor,
Galanton ca-ntotdeauna,
Îi oferă ajutor.

Boabele ca chihlimbarul
Curg în sacii dolofani,
Ce se-nfruntă cu cîntarul,
Mai voinici ca în alţi ani.

Iar cîntarul, vezi matale,
De pe-acuma ostenit,
Îndoindu-se din şale,
Zice: „Uf, că m-am speţit!"

Toţi muncim virtos şi-n grabă
Pentru rodul din hambar;
Şi rămîne fără treabă
Numai... punctul sanitar.

Şi în zori şi la amiază
Are munca noastră spor.
Şi-unde pui că ne distrează
Şi-un tovarăş... difuzor!

Nici că-ţi vine, măi frăţie
Cît ai fi de „deocheat",
Să-ntîrzii o veşnicie
Colo-n groapa de fumat.

...Şi-uite-aşa zorim într-un
(Că sîntem în plin sezon!
Să ne fie-acum comuna
A mai prima în raion!

IGOR BLOCK

CITEVA OBSERVAŢII *privind aprovizionarea oraşului Craiova de către gospodăriile de stat*

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova aduc o contribuţie însemnată la aprovizionarea cu produse agro-alimentare a populaţiei oraşului Craiova. Din cele 26 de unităţi volumul cel mai mare îl furnizează gospodăriile Caracal, Tg. Jiu, Breasta, Halînga, Moţăţei, Romaneşti, Segarcea şi altele.

Vizitînd piaţa oraşului mi-a atras atenţia centrul de desfacere al gospodăriei de stat Romaneşti, care este foarte bine amenajat. Am aflat însă că prin acest centru nu se desface decît un volum mic de produse, centrul neavînd o activitate permanentă pe bază de plan. Cu toate acestea, vînzarea produselor gospodăriei de stat Romaneşti şi a altora direct prin acest centru a scos la iveală o serie de avantaje atît pentru consumatori cît şi pentru unităţile furnizoare. Aceste avantaje au determinat conducerea trustului să ceară aprobarea Departamentului gospodăriilor agricole de stat pentru înfiinţarea în oraşul Craiova a unui magazin propriu de prezentare şi desfacere a produselor gospodăriilor din regiune. Magazinul urmează să intre de curînd în funcţiune, avînd ca plan pînă la sfîrşitul anului desfacerea unor produse în valoare de 3.204.000 lei.

In regiunea Craiova însă majoritatea livrărilor gospodăriilor de stat se fac şi se vor face încă pe baza de contract, prin diferite organizaţii economice şi anume: legumele, zarzavaturile şi fructele prin Aprozar, Fructul romînesc şi Fruct-export, laptele şi produsele lactate prin Intreprinderea Comercială pentru Industrializarea Laptelui (I.C.I.L.) etc.

Pînă la sfîrşitul lunii iunie anul acesta, volumul produselor livrate acestor întreprinderi era de 146 tone de legume şi zarzavaturi, 358 tone de carne — din care 112 tone de carne de porc, 11.488 hectolitri de lapte de vacă şi altele.

Datorită faptului că o mare cantitate de produse se livrează prin aceste întreprinderi, relaţiile gospodăriilor de stat cu ele capătă o importanţă deosebită. In general, faţă de anul trecut, colaborarea gospodăriilor cu beneficiarii lor s-a îmbunătăţit simţitor, ivindu-se mult mai puţine probleme litigioase. Totuşi, atît gospodăriile cît şi întreprinderile contractante mai dau încă ocazia la nerespectarea contractelor încheiate, ceea ce duce la nemulţumiri şi de o parte şi de alta. De pildă, unele gospodării furnizoare nu manifestă preocupare suficientă pentru aspectul sub care prezintă beneficiarilor marfa livrată spre desfacere. In această postură s-a prezentat gospodăria de stat Afumaţi, care a adus ceapă recoltată pe ploaie, plină de noroi, stare în care ea nu putea fi vîndută. Intr-o situaţie asemănătoare s-a găsit şi gospodăria de stat Breasta.

In relaţiile dintre gospodăriile de stat şi beneficiari există însă şi o serie de nereguli care se datoresc întreprinderilor contractante în dauna gospodăriilor. Se ştie, de exemplu, că laptele produs în gospodării este preluat de centrele comunale ale I.C.I.L.-ului, după ce i se determină procentul de grăsime, care la laptele de vacă trebuie să fie de 3,5 la sută. Dacă laptele adus de gospodării are procente de grăsime ce depăşesc cifra de mai sus, se consideră predate cantităţi mai mari de lapte, şi invers. Se găsesc însă unele centre unde determinarea procentului de grăsime din lapte se face în mod fals, cu reactivi intenţionat necorespunzători, pentru a reieşi procente mici de grăsime. Astfel procedează responsabilul centrului Băileşti, care la laptele adus de gospodăria de stat Afumaţi determină procente de 3 la sută sau 3,2 la sută, cînd în realitate acestea erau de 4 şi 4,5 la sută. Asemenea lucruri s-au petrecut şi la centrul din Şopîrliţa în dauna gospodăriei de stat cu acelaşi nume. După cum s-a constatat ulterior, delegaţii I.C.I.L.-ului respectiv făceau în acest fel afaceri, căci avînd cantităţi de lapte neînregistrate, ei le socoteau în contul unor particulari de la care primeau în schimb bani.

Faptele descrise mai sus arată cît se poate de clar necesitatea unei colaborări mai bune între gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova şi întreprinderile ce achiziţionează şi desfac produsele lor agro-alimentare. Atît unele cît şi altele trebuie să aibă în vedere nevoile populaţiei oraşului, luptînd permanent pentru satisfacerea acestor nevoi.

SEB. PLEŞOIANU

Din experienţa UNITĂŢILOR AGRICOLE COOPERATISTE

JUSTA FOLOSIRE A CREDITELOR— mijloc important de întărire şi dezvoltare a gospodăriilor agricole colective

Acordarea de credite pe termen lung pentru investiţii capitale constituie una din căile principale prin care statul nostru democrat-popular ajută gospodăriile colective să se consolideze şi să se dezvolte din punct de vedere economic şi organizatoric.

Creditul pe termen lung permite gospodăriilor colective ca — pe de o parte — să-şi întărească şi să-şi dezvolte economia într-un ritm mai rapid decît le-ar permite mijloacele proprii, iar pe de altă parte — le dă posibilitatea să efectueze investiţiile chiar de la începutul anului, întrucît este ştiut că multe gospodării colective realizează venituri băneşti mai substanţiale în a doua jumătate a anului.

Dezvoltarea economică a gospodăriilor colective depinde în mare măsură de felul cum sînt utilizate aceste credite pe termen lung.

In regiunea Iaşi, cele mai multe gospodării colective dau o atenţie deosebită folosirii juste a creditelor primite, reuşind să-şi dezvolte economia, să obţină venituri însemnate şi să restituie creditele conform planului de rambursări. Aşa, de pildă, gospodăria colectivă din Potingeni, realizîndu-şi planul de venituri, defalcînd la timp cotele cuvenite fondului indivizibil, a reuşit să-şi realizeze întocmai planul de investiţii. Cu ajutorul creditelor acordate şi al fondurilor proprii, colectiviştii de aici şi-au construit în acest an un saivan pentru 500 de oi şi un grajd pentru vite, achitînd totodată şi ratele la termen.

Printre gospodăriile colective care folosesc bine creditele şi care contribuie cu venituri proprii la investiţii se numără şi gospodăriile din satele Scisleni, Soloneţ şi Larga Jijia. Aceasta din urmă a şi început construirea magaziei de cereale prevăzută în planul de producţie pe anul în curs.

Alte gospodării, printre care cele din Mofca, Hupca, Fîntînele, Sălăgeni etc., şi-au procurat cu ajutorul creditelor animale de muncă şi de producţie aşa cum şi-au propus în plan.

Sînt însă şi gospodării colective în care nu există preocupare pentru o cît mai justă utilizare a creditelor primite, care nu contribuie decît în foarte mică măsură cu mijloace proprii la realizarea investiţiilor şi care nu rambursează la termen creditele planificate a fi restituite.

Astfel, gospodăriile colective din Răşcani, Volneşti, Cîrpiţi şi altele n-au contribuit cu fonduri proprii la realizarea investiţiilor, deşi dispun de asemenea posibilităţi. Gospodăria colectivă din Suletea n-a utilizat în mod just creditele, achiziţionînd de pe piaţă vaci necorespunzătoare (5 din cele 10 vaci cumpărate sînt sterpe). De asemenea, gospodăria colectivă din Andrăşeni a cumpărat 108 oi, dintre care unele au murit iar altele sînt sterpe. Aceasta nu înseamnă altceva decît bani aruncaţi în vînt.

O altă gospodărie colectivă care n-a folosit just creditele primite este gospodăria „7 Noiembrie" din satul Comarna. La această gospodărie, un grajd pentru vite, început încă din 1951, şi un saivan pentru oi, început în anul 1955, n-au fost terminate nici pînă în prezent. De asemenea, la gospodăria „N. Bălcescu" din satul Băiteni un grajd început în 1952 s-a năruit după numai un an de la terminare, deoarece fusese amplasat pe un teren moale.

In ce priveşte folosirea de către gospodăriile colective din regiunea Iaşi a creditelor acordate se constată o îmbunătăţire faţă de anul trecut.

Raionul Iaşi se situează în frunte, gospodăriile colective din acest raion utilizînd toate creditele acordate.

Aceasta se datoreşte în mare măsură îmbunătăţirii sistemului de planificare şi aprovizionare cu materiale de construcţii a gospodăriilor colective, precum şi folosirii la maximum a resurselor locale.

N. IANCU

Colectiviştii din Constanţa vizitează raionul Focşani

Zilele trecute raionul Focşani a fost vizitat de o delegaţie de colectivişti din regiunea Constanţa. Delegaţia formată din preşedinţi de gospodării agricole colective, brigadieri, colectivişti fruntaşi, ingineri şi tehnicieni agronomi din raioanele Negru Vodă, Medgidia şi Adam-Clisi a participat la un schimb de experienţă organizat de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

Delegaţia a vizitat gospodăriile colective cu caracter viticol din Odobeşti, Jariştea, Pădureni, gospodăriile de stat Floreşti şi Coteşti, precum şi staţiunea experimentală viticolă Odobeşti şi unele unităţi de prelucrare a strugurilor.

Delegaţia a putut afla că în gospodăriile agricole din raionul Focşani viticultura a luat o dezvoltare însemnată în ultimii ani. Astfel, suprafaţa ocupată cu vii în sectorul socialist-cooperatist cuprinde peste 2.500 ha.

Vizitatorii au mai constatat că gospodăriile colective cu caracter viticol din acest raion au obţinut anul trecut, numai în această ramură de producţie, un venit bănesc de peste 8.500.000 lei şi, ca urmare a acestui fapt, colectiviştii au primit pentru zilele-muncă efectuate bani în sumă de peste 6.000.000 lei.

T. ANOMAN
corespondent

RECOLTATUL VERZEI

In grădina de legume a gospodăriei colective din Săpunari, raionul Lehliu, a început recoltatul verzei.
Recolta-i frumoasă iar cîştigul colectiviştilor va fi desigur bun.

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ ÎN CIFRE:

Raionul Slobozia se află în pragul deplinei cooperativizări. La succesul muncii de cooperativizare au contribuit, în mare măsură, prin exemplele pe care le-au dat, şi gospodăriile colective din raion. Iată pe scurt, în cifre, realizările gospodăriei colective „Maxim Gorki" din comuna Gheorghe Lazăr.

● Gospodăria a luat fiinţă în 1950 cu 125 de familii. Astăzi are 359.

● In anul înfiinţării, colectiviştii stăpîneau 125 de ha. Acum cîteva zile suprafaţa de teren a gospodăriei era de 1850 de ha.

● Cu 6 ani în urmă, în registrele colectivei la capitolul „animale de muncă şi de reproducţie" figurau 10 cai, 2 boi, o vacă şi 12 oi. Acum gospodăria are 139 de cai, 48 de boi, 74 de vaci de lapte şi tineret taurin, 1.250 de oi, 40 de scroafe fătătoare, 60 de purcei, 83 stupi de albine.

● In primul an, colectiviştii n-au ridicat nici o construcţie. Nu era nevoie. In anul următor au apărut fundaţiile primelor construcţii. Şi pînă anul acesta au fost date în folosinţă 3 grajduri pentru 250 de animale, 2 magazii cu o capacitate de 100 de vagoane, o maternitate pentru scroafe, două saivane pentru 1.000 de oi, un atelier de fierărie.

● Cît s-a zbătut înainte vreme Alexandru Muşat să-şi facă o căsuţă! N-a putut.

Acum locuiesc în case noi, mari şi frumoase, şi Alexandru Muşat, şi Gheorghe Toader, şi Mandache Coman — în total 66. Toţi sînt colectivişti.

● Intrebaţi-i pe Ion Barbu, Alexandru Nicolae, Gheorghe Drăjanu şi Micu Manea pentru ce au primit între 1.720—1.850 lei drept avans. Vă vor răspunde: pentru cele 450—500 de zile-muncă făcute în gospodărie de la începutul anului şi pînă la 1 iulie.

● Cînd după o zi de muncă colectiviştii se întorc acasă, pot asculta multe veşti folositoare, muzică. Intreaga comună este radioficată.

● Cum au făcut colectiviştii toate acestea? Munca unită şi-a spus cuvîntul. Este şi părerea celor 430 de familii ale întovărăşiţilor din comună. In curînd va fi părerea tuturor ţăranilor muncitori de aici. Doar trei la sută dintre ei mai lucrează încă individual.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

Işi creează fond obştesc

Intovărăşirile agricole din comunele raionului Gherla au obţinut rezultate de seamă în privinţa creării şi dezvoltării fondului obştesc. Incă la sfîrşitul anului trecut, 23 din cele 31 de întovărăşiri îşi cumpăraseră maşini şi unelte agricole precum şi animale de producţie. Astfel, puternica întovărăşire „Infrăţirea Nouă" din comuna Livada posedă în prezent un inventar agricol — fond obştesc — în valoare de peste 4.880 lei, alcătuit dintr-o maşină de semănat păioase, o prăşitoare şi un cîntar. S-a prevăzut să se mai procure în 1957 din veniturile întovărăşirii 4 prăşitori şi 4 maşini pentru semănatul porumbului. De asemenea, întovărăşiţii din comuna Borşa şi-au creat un fond obştesc compus din maşini şi unelte agricole, în valoare de 3.580 lei, iar întovărăşirile din comunele Ciumăfaia, Bădeşti şi Mazăn stăpînesc împreună 233 oi.

Multe întovărăşiri au hotărît să-şi creeze un fond obştesc, după ce membrii lor au participat la schimbul de experienţă organizat la întovărăşirea fruntaşă din Livada. In multe întovărăşiri, o dată cu înfiinţarea fondului obştesc, s-a hotărît ca pe viitor să se execute în comun principalele lucrări agricole.

GH. EICHNER

Aplicarea sistemului de salarizare îmbunătăţit

In scopul creşterii producţiei şi productivităţii muncii

In agricultură, rezultatele aplicării unui sistem îmbunătăţit de salarizare nu se pot constata atît de uşor. Pentru aceasta este nevoie de o perioadă mai îndelungată, respectiv de un ciclu anual de producţie, timp în care să se poată verifica influenţa lui asupra producţiei la ha şi pe cap de animal, creşterea productivităţii muncii şi a cîştigului mediu al muncitorilor, reducerea preţului de cost, etc.

Totuşi, deşi au trecut abia 4 luni de cînd se aplică sistemul îmbunătăţit de salarizare în gospodăriile de stat, rezultatele ce s-au obţinut ne îndreptăţesc să tragem concluzia că acest sistem este superior celui aplicat pînă la 1 aprilie 1957. Astfel, cîştigurile muncitorilor în ultimele luni au crescut substanţial faţă de cele realizate anterior.

Aplicarea sistemului de salarizare îmbunătăţit necesită fonduri de salarii mai mari. Ele trebuie recuperate în mare măsură prin luarea unor măsuri tehnico-organizatorice care să asigure creşterea productivităţii muncii cu cel puţin 15 la sută. Aceasta este posibil atît în sectorul mecanic, unde — de obicei în ateliere — există un mare număr de muncitori în comparaţie cu mecanizatorii din brigăzile de tractoare, cît şi în zootehnie, unde echipele de deservire şi alţi muncitori auxiliari reprezentau după vechiul sistem 30—70 la sută din numărul îngrijitorilor de bază.

Un mijloc important pentru creşterea productivităţii muncii îl prezintă reducerea consumului de forţă de muncă manuală prin extinderea mecanizării. Aceasta presupune o folosire mai raţională a întregii capacităţi de lucru a tractoarelor şi a maşinilor agricole. Extinderea mecanizării a permis ca, în urma introducerii sistemului îmbunătăţit de salarizare, în anul 1957 să se reducă consumul de zile-om la hectar cu peste 25 la sută, în comparaţie cu anul 1956. Măsurile pentru realizarea creşterii productivităţii muncii prin reducerea funcţiunilor şi a consumului de forţă de muncă prin extinderea mecanizării se desfăşoară cu succes în majoritatea gospodăriilor de stat. Gospodăriile de stat din trustul Capitalei au extins mecanizarea praşilei la porumb de la 47 la sută la 75 la sută şi au mărit volumul de mecanizare şi la alte lucrări, realizînd astfel o economie de fond de salarii de peste 1.000.000 lei. Economii importante la forţa de muncă a realizat şi gospodăria de stat Cojocna, regiunea Cluj, unde mecanizarea prăşitului a fost extinsă de la 50 la 70 la sută. Succesele obţinute de aceste gospodării trebuie să fie un îndemn pentru toate unităţile, mai ales acum, în perioada recoltatului, cînd prin extinderea mecanizării se pot obţine economii foarte mari. In sectorul zootehnic, prin reducerea echipelor de deservire, numărul muncitorilor trebuie să scadă cu 25—30 la sută faţă de plan. Gospodăria de stat Dilga, de pildă, a redus numărul îngrijitorilor de la 105 la 67, adică cu 36 la sută.

Pentru ca îmbunătăţirea sistemului de salarizare să ducă în mod real la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii este necesar ca preţul de cost al produselor să scadă, deşi fondul de salarii pentru gospodăriile de stat s-a suplimentat cu cîteva zeci de milioane. Cum e posibil acest lucru? Pe lîngă realizarea sarcinii de creştere a productivităţii muncii, gospodăriile agricole de stat trebuie să ia măsuri de reducere a cheltuielilor administrativo-gospodăreşti, a cheltuielilor pentru reparaţii şi întreţinere, precum şi a altor cheltuieli comune şi generale. In acelaşi timp, trebuie făcută o economie suplimentară la fondul de salarii, care să compenseze cel puţin suplimentarea acordată pentru îmbunătăţirea salarizării. Reducîndu-se posturile şi mărindu-se producţia prin executarea în bune condiţii a lucrărilor, ca urmare a cointeresării muncitorilor, preţul de cost poate fi redus sub cel planificat.

Aplicarea sistemului de salarizare îmbunătăţit a dovedit că muncitorii se străduiesc să execute la timp şi mai bine toate lucrările, deoarece aceasta le asigură cîştiguri mai mari. Cu prilejul experimentării noului sistem de salarizare, din mase s-au făcut o serie de propuneri, care merită să fie studiate cu atenţie de organele în drept. De pildă, oamenii muncii propun să nu se desfiinţeze paza de noapte la grajduri, deoarece s-a constatat că este necesar un îngrijitor permanent sau temporar. Aceasta mai ales la speciile la care lipsa de supraveghere ar cauza pierderi: vaci de lapte, scroafe cu purcei etc. Se propune de asemenea ca ciobanilor să li se acorde o plată sau premiere pentru laptele realizat de la turma pe care o deservesc, spre a fi astfel cointeresaţi în realizarea şi depăşirea planului de lapte, iar la salarizarea îngrijitorilor de animale să se ţină seama de efectivul care li se repartizează. Cît priveşte majorarea sau micşorarea cu pînă la 25 la sută a tarifelor de plăţi la hectar sau tonă, precum şi trecerea lucrărilor dintr-o categorie în alta, această operaţie să se facă de conducerea gospodăriilor fără avizul trustului, pentru a fi asigurată astfel operativitatea necesară în executarea lucrărilor. In legătură cu sectorul mecanic, propunerile se referă la extinderea tarifelor de plăţi pe hectar la toate lucrările care se execută în unităţi, revizuirea tarifelor de plată pe hectar sau tonă la unele lucrări principale care nu sînt stimulate suficient, cum ar fi semănat, prăşit, secerat etc., şi la care muncitorii realizează cîştiguri mai mici decît la alte lucrări.

Studierea cu atenţie şi introducerea în practică a propunerilor juste făcute de muncitori şi tehnicieni, precum şi luarea de către Departamentul gospodăriilor agricole de stat, trusturi şi gospodării a măsurilor necesare pentru aplicarea sistemului de salarizare îmbunătăţit va asigura o mai bună desfăşurare a muncii în gospodăriile de stat, creşterea producţiei şi reducerea preţului de cost al produselor, determinînd totodată sporirea cîştigurilor muncitorilor.

SA ÎNSILOZĂM cît mai multe furaje!

Mecanizarea însilozării nutreţurilor

In numeroase gospodării agricole de stat, cooperatiste şi chiar individuale, există o serie întreagă de maşini care sînt folosite în acţiunea de însilozare în chip necorespunzător, sau uneori nu sînt folosite. Avînd în vedere că peste puţină vreme va începe să se desfăşoare din plin campania de însilozări, am socotit că este bine să amintim cultivatorilor despre felul cum trebuie utilizate şi îngrijite aceste maşini.

Tocătoarea acţionată mecanic „TOPLET" (fig. nr. 1) s-a fabricat în ţara noastră pînă în anul 1957.

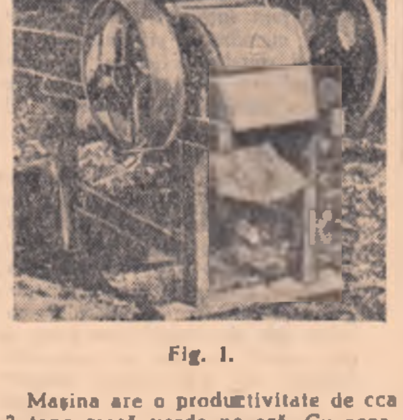

Fig. 1.

Maşina are o productivitate de cca 3 tone masă verde pe oră. Cu această tocătoare trebuie să se lucreze cu o turaţie de 350—400 rotaţii pe minut la toba de tăiere.

Tocătoarea TMS—6,0 (fig. 2) este o maşină nouă cu care au fost înzestrate în ultima vreme numeroase unităţi agricole socialiste.

Tocătoarea TMS 6,0 are posibilitatea ca pe lîngă tocatul masei verzi să ridice nutreţul în turnurile pentru siloz pînă la o înălţime de 10 metri. Maşina poate fi acţionată de un motor electric, motor termic stabil sau de un tractor.

Tocătoarea are 6 viteze de lucru (respectiv transportorul de alimentare); în funcţie de aceste viteze se pot obţine 6 lungimi de tocare a nutreţului.

Distanţa între cuţitele rotorului de tocare şi placa contratăietoare trebuie să fie cuprinsă între 0,5—1 mm. Printr-un mecanism de roţi dinţate conice transportorul de alimentare al maşinii poate fi mişcat în ambele sensuri, ceea ce dă posibilitatea de a se putea scoate automat nutreţul în caz de înfundare a gurii de alimentare.

Maşina are o productivitate de 6 tone masă verde pe oră.

Cîteva reguli de exploatare şi îngrijire tehnică a tocătorii

Maşina va fi adusă lîngă siloz, iar roţile cele din faţă şi cele din spate vor fi îngropate în pămînt la o adîncime egală cu a treia parte din diametrul lor.

Coşul de refulare se va asambla jos pe pămînt cu un număr de secţii corespunzător înălţimii silozului.

Motorul pentru acţionare trebuie aşezat la 5—6 metri depărtare de tocătoare, pentru a evita căderea curelii în timpul lucrului.

Se va avea grijă ca turaţia rotorului de tocare să nu depăşească 450 de rotaţii pe minut.

Dacă maşina a fost reglată astfel încît lungimea de tocare a nutreţului să fie de 104 mm, inversarea sensului de mişcare a transportorului maşinii se face numai cu motorul oprit.

Zilnic este necesar să se facă controlul tuturor punctelor de ungere ale maşinii.

*

Pentru uşurarea săpatului gropilor de siloz, redăm mai jos modul în care unităţile agricole socialiste pot să-şi construiască, din resurse proprii, o **lopată mecanică** (schiţa nr. 3).

Această lopată este formată dintr-o tobă care are la capete şi la mijloc două cercuri (1) şi 2 semicercuri (2) şi (3). La mijloc cercurile şi semicercurile se construiesc din şine de fier cu secţiunea de 70×30 mm, provenite de la cadrul plugurilor reformate. Diametrul acestor cercuri şi semicercuri este de 900 de mm, avînd în partea de jos o porţiune dreaptă de 450 mm pe care se sprijină lopata în lucru. Părţile laterale ale lopeţii se acoperă, pe o porţiune de 2/3 din suprafaţa cercului (5), cu tablă groasă de 5 mm. Partea dreaptă a cercurilor se acoperă cu o obadă de la roţile batozelor reformate, groasă de 10 mm. Suprafaţa cilindrică (4) se acoperă, de asemenea, cu tablă de 4—5 mm grosime sau cu benzi metalice sudate. Lăţimea lopeţii este de 2,4 m. La marginea dinainte a obezilor de la tobă se prind nişte brăzdare de plug (6) la un unghi înclinat cu 20 de grade faţă de planul tălpii. De cercurile din afară se sudează două buloane (7) pe care se introduc tijele (8), iar acestea se asigură cu piuliţe. Pe partea de jos a semicercului se fixează tija (9), iar în partea de sus tija (10). Pe aceasta din urmă se găseşte o piuliţă pentru reglare (11). La capătul dinapoi al tijei (10) se găseşte un lanţ cu zale (12). Toba şi tijele se prind în partea dinainte de placa (13) cu ajutorul căreia se face legătura cu tractorul. Lanţul (12) se prinde de cîrligul (14) cu una din zale, în aşa fel încît atunci cînd tractorul trage lopata, aceasta se sprijină pe sol cu tăişul cuţitului, pentru ca pămîntul să se adune în lopată. Reglarea unghiului de atac al cuţitului se realizează cu ajutorul piuliţei (11).

Fig. 2.

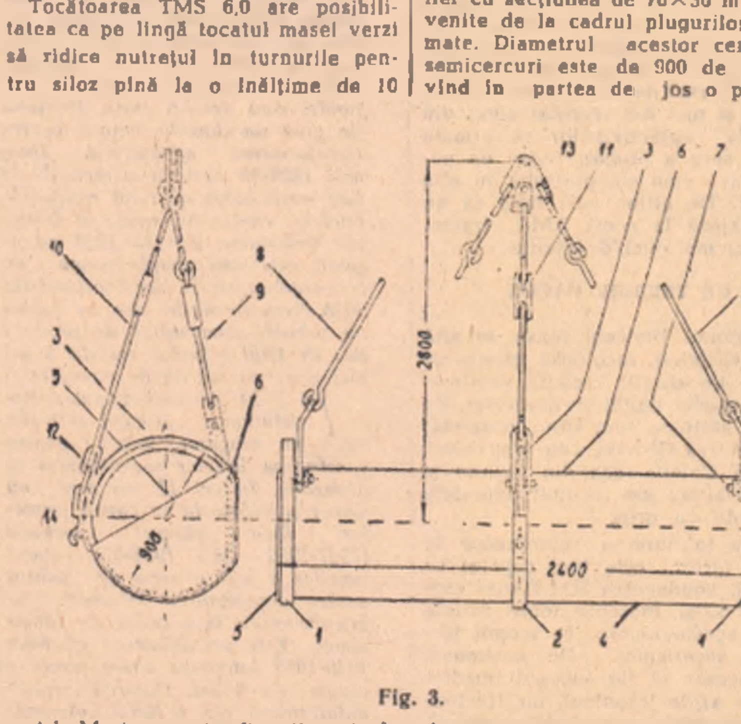

Fig. 3.

Dacă pămîntul este prea tare şi cuţitul lopeţii nu-l poate tăia, înainte de începerea lucrului se ară cu un plug sau se afînează cu o grapă cu discuri BD-3,4. După ce lopata îndepărtează tot solul afînat se trece a doua oară cu plugul sau cu grapa cu discuri ş.a.m.d.

Productivitatea acestei lopeţi mecanice în agregat cu tractorul DT-54 este următoarea: o groapă de 25 metri lungime şi 3 metri lăţime şi adîncime în timp de 20 de ore.

Pentru a putea fi acţionată de tractoarele KD-35 lopata prezentată trebuie să aibă o lăţime de numai 2 metri.

Ing. PAUL MANIŞOR
I.C.M.E.A.

ACELEAŞI POSIBILITAŢI rezultate diferite

Intr-o zi privirea mi-a stăruit îndelung asupra unui tabel. Erau trecute pe el procentajele obţinute în cooperativizarea agriculturii în cîteva raioane ale ţării. Mi-am dat seama că cifrele notate acolo cu cîteva săptămîni în urmă nu mai corespundeau. Harta cooperativizării agriculturii ţării se schimbă zi de zi. Apar noi gospodării colective, cooperative de producţie cu rentă şi întovărăşiri agricole. Tot mai mulţi ţărani muncitori păşesc cu încredere pe drumul arătat de partid.

Pe tabelul de care am amintit, în dreptul raionului Criş, regiunea Oradea, era trecută cifra 44. Eu fusesem cu o zi înainte în acest raion. Cînd am plecat de acolo avea înfăptuită cooperativizarea în procent de 51,3 la sută. Numai în acest an sectorul cooperatist al raionului Criş a crescut cu 6.130 familii şi 17.205 ha. Au fost cooperativizate complet 7 comune şi 4 sate.

Aceste succese deosebite obţinute în ultimul timp pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii în raionul Criş se datoresc în bună măsură faptului că activiştii de partid şi de stat ai acestui raion au intensificat munca politică pentru lămurirea ţăranilor muncitori şi au renunţat la o „metodă" ce s-a practicat aci o vreme îndelungată. Este vorba de aşa-zisul control din goana maşinii. Intr-o singură zi, de exemplu, în vara anului trecut, fostul vicepreşedinte al sfatului popular raional „ajutase" munca de cooperativizare în 8 comune, inspectîndu-le pe rînd. Acum se munceşte altfel. Centrul întregii activităţi politice a fost mutat de la raion la comună. Ajutorul practic şi concret dat la faţa locului a început să dea roade bune. De exemplu, tov. Takacs, secretar al comitetului raional de partid, a ajutat şi îndrumat zi de zi munca comitetului de iniţiativă din comuna Grăniceri. Aici a luat fiinţă o puternică cooperativă agricolă de producţie cu rentă cu 39 familii şi peste 240 ha teren şi o întovărăşire. Tov. Takacs nu s-a mulţumit cu atît, ci a continuat să îndrume munca colectivului comunal pînă cînd ultima familie din sat a păşit alături de ceilalţi în sectorul cooperatist.

In raionul Criş, comitetele ce munceau pentru înfiinţarea de noi unităţi socialiste întîmpinau o mare greutate: terenurile fiind fărîmiţate comasările şi schimburile de pămînt se făceau anevoie. A fost folosită atunci următoarea metodă: s-a stabilit ca perimetru pentru comasare locul în care cei înscrişi în întovărăşire aveau suprafeţe mai mari de teren. Apoi s-a dus muncă de lămurire în rîndul ţăranilor muncitori al căror pămînt cădea în perimetrul ales ca aceştia să intre în întovărăşire. Astfel s-au evitat schimburile mari de teren. In acest fel s-a procedat în comunele Sîntana, Simand şi Olari.

O muncă stăruitoare au depus colectivele raionale care, plecînd la comune, n-au acţionat izolat ci s-au sprijinit mult pe forţele locale. Ele au atras în munca de agitaţie comuniştii din sat, deputaţii comunali, lucrătorii din cooperaţie, cadrele didactice, etc.

Trebuie remarcat şi faptul că în raionul Criş au existat comune ca Vărşand şi Pilu în care cooperativizarea completă s-a făcut doar cu forţele locale. Intovărăşirile s-au format aci prin gruparea ţăranilor cu pămînturi vecine evitîndu-se astfel orice schimb de teren. Pe uliţe au fost afişate la loc de cinste panouri comparative din care reieşeau foloasele mari ce le trag de pe urma muncii în comun colectiviştii, cooperatorii şi întovărăşiţii. La căminele culturale noii înscrişi vorbeau deseori, chemînd alături de ei pe cei rămaşi încă în sectorul individual.

A contribuit de asemenea în mare măsură la succesele dobîndite şi faptul că cele mai multe din unităţile agricole socialiste existente în raionul Criş sînt puternice, bine organizate, ele constituind adevărate puncte de atracţie pentru ţărănimea muncitoare.

*

Rezultatele obţinute pînă acum în raionul Criş sînt îmbucurătoare. Ele constituie dovada că în satele acestui raion socialismul cucereşte de la o zi la alta poziţii tot mai puternice.

Ca aşezare geografică, raionul Oradea se află în vecinătatea raionului Criş. Din punct de vedere al situaţiei cooperativizării agriculturii între cele două raioane există însă o mare distanţă. In raionul Oradea, în acest an au intrat în sectorul cooperatist numai 167 de familii, cu 601 ha şi s-au constituit doar 3 unităţi agricole socialiste.

Care să fie cauza care face ca în două raioane cu posibilităţi asemănătoare rezultatele obţinute să fie cu totul diferite? Răspunsul este unul singur. Felul în care muncesc organele locale. Şi în raionul Oradea se munceşte pentru transformarea socialistă a agriculturii, dar de multe ori această muncă are un caracter formal. Cazul petrecut în comuna Tăşad este doar unul din multele care pot dovedi acest lucru. Aci, încă din anul 1956 existau cîteva cereri pentru formarea unei întovărăşiri. Rezolvarea lor a fost tărăgănată mult timp din pricină că lipsea un specialist care să facă calculele pentru comasare şi schimburi de pămînt. In 1957, cînd s-a reluat ideia înfiinţării întovărăşirii, colectivul trimis să muncească aci a mers pe panta celei mai uşoare rezolvări: cît mai multe cereri. Nu s-au interesat tovarăşii nici de calitatea pămîntului adus de ţăranii muncitori în întovărăşire, nici de întinderea şi aşezarea acestui pămînt. Din această pricină cînd a fost să se facă comasarea nu s-au găsit doi ţărani muncitori cu cereri făcute care să aibă pămînturi în acelaşi trup. Şi s-a mai întîmplat ceva. Au intrat în întovărăşire mai mulţi salariaţi, ca de pildă Florea Iliuţă, gestionar de cooperativă, Ştefan Judea, secretar la sfatul popular, Dumitru Mononciu, taxator la I.R.T.A., etc. Aceştia, în afară de faptul că nu prea aveau posibilitatea să-şi lucreze ei înşişi pămîntul, au adus în întovărăşire terenurile cele mai slab productive, pe cele bune păstrîndu-le pentru gospodăria individuală. Fireşte că în aceste condiţii întovărăşirea formată în comuna Tăşad a avut un caracter mai mult formal.

Mai există din păcate în raionul Oradea şi alte comune ce nu se pot mîndri nici măcar cu realizări ca ale Tăşadului. In Tobolin şi Nojorid membrii comitetului executiv al sfatului popular consideră munca de cooperativizare ca o treabă ce trebuie făcută printre altele, o sarcină de care ei nu trebuie să se ocupe în permanenţă şi în mod nemijlocit. Mai cu seamă acuma, cînd treierişul este în plină desfăşurare în satele întregii regiuni, ei consideră că în munca de cooperativizare se poate face o pauză.

Slabă a fost de asemenea şi munca unora dintre activiştii sfatului popular raional. Unii dintre aceştia au dat înapoi imediat ce li s-au ivit în cale unele greutăţi.

Munca de atragere a ţărănimii muncitoare pe făgaşul socialismului este grea, cere efort, răbdare, perseverenţă. Şi în raionul Oradea se pot obţine succese însemnate dacă stilul de muncă va fi îmbunătăţit, dacă se vor studia şi aplica metodele folosite în raionul Criş fruntaş pe regiunea Oradea în cooperativizarea agriculturii.

GHEORGHE JANGOCIU

Se valorifică stuful de pe Valea Jijiei

Pînă acum cîţiva ani, ţăranii muncitori din satele situate pe Valea Jijiei (regiunea Iaşi) priveau cu părere de rău cum an de an se irosesc fără de nici un folos cantităţi mari de stuf ce creşte pe o mare parte a hotarului lor. Acum, de cînd stufului i se dă o mare întrebuinţare în industria chimică şi în construcţiile agro-zootehnice, situaţia s-a schimbat. De stuful ce creşte pe Valea Jijiei se interesează tot mai multă lume. Achizitorii de la I.C.S. „Recolta" au creat aici baze de recepţie unde se strînge stuful recoltat, iar ţăranii muncitori care recoltează stuful realizează însemnate sume de bani. In acest an s-a şi recoltat şi adus la bazele de recepţie peste 56.000 mănunchi de stuf, depăşindu-se cu 17.000 sarcina de plan.

JOE LENTER

Festival... Festival... Festival

CAPITALA TINERETULUI LUMII

MOSCOVA, străvechea capitală, orașul ce are în urma sa opt secole de istorie, orașul plin de strălucire și farmec a devenit pentru 15 zile și 15 nopți capitala tineretului lumii.

Străzi și cartiere, orașul întreg a căpătat o înfățișare de basm. Moscova se simte mai tînără, mai frumoasă ca niciodată, pentru că aci s-a adunat tot ce e mai frumos în tinerețea lumii.

Străbătînd apele mărilor, vasele sovietice „Pobeda", „Gruzia" și altele au adus cu ele oaspeți din Franța, Albania și Egipt; 90 de trenuri au transportat solii tineretului și ai păcii prin punctele de frontieră Ozop, Brest, Lujaika, Ungheni, Olpov ș.a. — ducîndu-i spre Moscova. Tineri din Anglia, Irak, Ceylon, Statele Unite, Chile și Belgia, din Indonezia, din America Latină și din Australia, din cele două părți ale Germaniei, din China Populară, din țările europene de democrație populară, din India, Japonia, Birmania se vor întîlni la 28 iulie pe stadionul central „Lenin" din Lujniki la deschiderea celui de al șaselea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Cu multe luni înainte, tinerii moscoviți s-au pregătit pentru a-și primi cît mai frumos oaspeții. Pictorii și arhitecții au pregătit pavoazarea. Fabricile au produs nenumărate cadouri frumoase.

Pe străzile Moscovei au fost transplantați 250.000 de copaci, 2.000.000 de tufe și zeci de mii de răsaduri de flori. Mii de șoferi de autobuze și troleibuze, vatmani de tramvaie au studiat limbi străine pentru ca să fie de folos tinerilor oaspeți.

In timpul Festivalului, străzile și piețile Moscovei vor fi transformate în estrade, săli de concert și ringuri de dans gigantice. Unele străzi vor purta pe tot timpul Festivalului nume noi: strada Păcii, strada Muncii, Prieteniei, Fericirii, Bulevardul Concordiei, Aleea Dragostei. Pavoazarea lor a fost făcută potrivit noului nume ce-l poartă.

Și pe fiecare stradă, pe fiecare bulevard, pe fiecare alee, se vor auzi aceleași cuvinte scumpe inimii fiecărui tînăr: pace, paix, mir, friendship, amistad, peace, paz...

Programul Festivalului este de o neobișnuită bogăție. In cele 15 zile vor avea loc 469 concerte naționale, 74 concerte internaționale, 56 programe naționale de gală, 229 spectacole de circ, 170 spectacole de teatru și 29 concerte simfonice. S-a făcut un calcul care arată că pentru a vedea toate spectacolele dintr-o singură zi, unui om i-ar trebui 5 ani de viață, iar pentru a asista la toate manifestările din cadrul Festivalului, 80 de ani.

Jocurile sportive internaționale prietenești de la Moscova, vor aduce la starturi cele mai de seamă nume sportive din lume. Atletism, polo pe apă, fotbal, handbal, volei, baschet, ciclism, canotaj, haltere și atîtea și atîtea discipline în care cei mai buni sportivi se vor întrece pentru victoria finală. Campionatele se vor desfășura pe 30 stadioane și baze sportive din Moscova, iar arbitrajul va fi asigurat de peste 1.000 de arbitri.

Fiecare zi a Festivalului va fi mai atrăgătoare decît cealaltă.

Participanților le va fi greu să aleagă unde să se ducă mai întîi: la sărbătoarea hipică sportivă, la teatrul de păpuși cehoslovac, la circul din Moscova, la seara închinată aniversării a 250 ani de la nașterea lui Carlo Goldoni, la întîlnirea tineretului sătesc, la seara de umor, la marele carnaval din parc, la sărbătoarea tinerelor fete...

Și cele înșirate mai sus nu reprezintă decît o filă din calendarul marii întîlniri.

In zilele Festivalului, Moscova nu va adormi niciodată pe deplin. Tînără, mai tînără ca niciodată, ea va petrece, va ride, va dansa, va cînta laolaltă cu cei 30.000 de oaspeți din întreaga lume.

Dar la marea sărbătoare a păcii și prieteniei, tinerii vor învăța de asemenea să se cunoască și să se înțeleagă mai bine. Tinerii feroviari își vor împărtăși opiniile privind condițiile de muncă, minerii vor discuta despre tehnica securității și ocrotirea sănătății, tinerii țărani și muncitori agricoli vor avea trei zile de discuții prietenești în spațioasa sală de conferințe a Expoziției Agricole Unionale. Ei vor vorbi despre viața lor, despre lupta lor pentru pămînt și roade bogate. Tinerii fermieri de pe întinderile Americii se vor întîlni cu tinerii colhoznici, cu tinerii țărani mexicani, cu tinerii muncitori agricoli care lucrează pe plantațiile de banani din Costa-Rica, cu membrii organizației tineretului sătesc „Marcha" din Argentina, cu tinerii colectiviști din țara noastră.

★

Moscova, 28 iulie 1957. Mii de porumbei albi și-au luat zborul de pe stadionul „Lenin". Marele Festival al Păcii și Prieteniei a început. Sălile de concert, estradele, străzile, parcurile, sînt pline de tineri veniți din toate colțurile globului. Iată aici, într-un decor de basm dansează Galina Ulanova. Dincolo, se aude un vechi cîntec rusesc, apoi o fermecătoare canțonetă italiană. Pe estradă, cîțiva acrobați desfid parcă legile gravitației, iar puțin mai încolo... da, da, e chiar naiul lui Damian Luca. Și apoi vioara lui Cozighian Varujan și apoi Damian Cristureanu cîntînd „Ciocîrlia".

...Cele cinci stele de rubin ale Kremlinului par o pafta de preț la faldurile de catifea neagră ale cerului. Moscova, capitala tineretului lumii, cîntă, Moscova iubește, Moscova petrece.

A început Festivalul Păcii și Prieteniei!

L. S.

Un dans pe care corpul coregrafic al delegației tineretului romîn îl va prezenta la Festivalul de la Moscova. Foto N. SCARLET

Cooperatorii agricoli cehoslovaci își cumpără automobile

In satele Cehoslovaciei, viața se schimbă cu pași repezi. Dovezi se întîlnesc cu prisosință la fiecare pas, și mai cu seamă acolo unde țăranii au înțeles că drumul spre o viață mai bună este cel al muncii colective în cadrul cooperativelor unice.

Perceptorul — altădată „oaspete" des — a dispărut cu desăvîrșire și o dată cu el toată mizeria în care se zbătea populația rurală. Metoda socialistă de gospodărire a deschis tuturor posibilități nebănuite pentru o viață mai plină și mai îmbelșugată.

Nu există sat ceh sau slovac în care să nu fie vizibile manifestările unui mare progres cultural și ale unei bune stări materiale în continuă creștere. Țăranii cehoslovaci trăiesc astăzi incomparabil mai bine ca înainte și faptul acesta se poate vedea mai clar ca oricînd cu prilejul adunărilor generale anuale cînd membrii cooperativelor își împart veniturile. Unii își cumpără din ele mobilă, alții încep a-și construi case, alții, în sfîrșit, își cumpără automobile. In comuna Rvsuti de lîngă Slany, de pildă, există azi 16 proprietari recenți de automobile și 40 de posesori de motociclele.

Cooperatorii Iosef Vrba și Stanislav Posada, membri ai cooperativei agricole unice din Vrbovec, regiunea Znojmo, și-au cumpărat și ei de curînd mașini din surplusurile de venit obținute în cooperativă.

Situație asemănătoare

(Urmare din pag. I-a)

gol 523 ore bune de lucru, 300 ore la reparații accidentale la secerători-legători, 120 de ore la reparatul tractoarelor și peste 100 de ore la reparatul combinelor. La acestea mai trebuie adăugate alte 50 ore pierdute din cauza lipsei unor mici piese de schimb și multe alte ore pricinuite de lipsa de disciplină (absențe, plecări de pe teren ale unor tractoriști etc.).

Care să fie cauza că S.M.T. Gîrbovi nici în această vară nu-și poate realiza planul de recoltat și că se pierd atîtea ore bune de lucru? Explicația este simplă ca bună ziua: munca în cîmp este prost organizată, mașinile agricole (secerători-legători, batoze, tractoare etc.) din cauza proastei reparații făcute se defectează foarte des, iar îngrijirile tehnice nu se aplică cu regularitate conform normativului. Cel mai prost exemplu în această privință îl dă brigada a 6-a, care din cele 720 ore productive planificate a realizat numai 120 de ore efective în cîmp. E adevărat că această brigadă a pierdut multe ore bune de lucru și din cauza celor două tractoare, care încă n-au ieșit din reparații de la atelierul mecanic al S.M.T.-ului. **De altfel, în acest atelier mai sînt de reparat și acum încă 5 tractoare.** Datorită numai acestora S.M.T.-ul a pierdut aproape 1.000 ore bune de lucru în campania de vară. Vorbind despre reparații nu e rău să amintim că la S.M.T. Gîrbovi n-a existat interesul cuvenit pentru buna pregătire a utilajului agricol, mai înainte de a se porni în campanie. Toate mașinile au fost recepționate și rodate „din ochi", — cum mărturisea însuși tov. Popescu, directorul stațiunii.

— Cum să stea altfel lucrurile, dacă din 27 mecanici agricoli cîți lucrează în atelier, numai 4 sînt buni meseriași, a adăugat inginerul mecanic Bădescu. Restul, umplutură.

Intr-adevăr, dacă se ivesc des defecțiuni la mașini, acestea se datoresc într-adevăr proastei calificări a celor mai mulți mecanizatori, ca și fluctuației mari de cadre. De pildă, din cei 44 de tractoriști, numai 21 sînt calificați. Restul... „se pricep la tractoare cum mă pricep eu la... popice", — spunea cu justificată supărare tov. ing. Popescu. In același timp însă directorul stațiunii nu suflă niciun cuvînt despre faptul că nici conducerea în timpul iernii n-a organizat cursul de școlarizare cu tractoriștii și nici n-a recrutat elevi din rîndurile colectiviștilor cu armata făcută, spre a pregăti cadre de nădejde, așa cum s-a procedat în alte stațiuni. De altfel, nu-i lună să nu se angajeze la acest S.M.T. tractoriști sau mecanici de atelier.

CE TREBUIE FĂCUT

In raionul Urziceni (unde se află S.M.T. Gîrbovi), recoltatul griului se apropie de sfîrșit. Trebuie subliniat că îndeosebi unitățile deservite de această stațiune cum sînt: gospodăria colectivă Gîrbovi, cele trei colective din Colelia, cea din Grindu și altele mai au de recoltat suprafețe însemnate cu grîu.

Pentru înlăturarea pierderilor de recoltă (griul este tare copt și se scutură), conducerea S.M.T.-ului este datoare să-și îndrepte toate forțele înspre aceste unități, în scopul terminării secerișului. De asemenea, este necesar să fie început imediat la toate ariile treierișul, iar tractoarele nefolosite la această lucrare să execute dezmiriștiri și arături de vară.

Pe viitor, vor trebui luate măsuri bine chibzuite pentru calificarea oamenilor. Se impune de asemenea o mai gîndită alegere în angajarea acestora.

La îndreptarea lucrurilor spre mai bine la S.M.T. Gîrbovi va trebui să pună umărul și Serviciul regional S.M.T. București, cît și Direcția Generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Dar, cu mult mai multă nădejde ca pînă acum.

GH. BACIU

EVENIMENTELE LA ZI

Sesiunea primului parlament al Egiptului

La 23 iulie, poporul egiptean a sărbătorit o dată memorabilă în istoria sa: cinci ani de la evenimentele din 23 iulie 1952, cînd a fost detronat regele Faruk, iar conducerea țării a fost luată de un Consiliu revoluționar în frunte cu Gamal Abdel Nasser.

In aceeași zi — 23 iulie 1957 — a avut loc deschiderea sesiunii primului parlament al Egiptului. Luînd cuvîntul, președintele Republicii Egipt, Nasser, a vorbit despre realizările importante obținute în acești cinci ani. El a arătat că guvernul popular va lupta pentru lichidarea imperialismului în toate manifestările lui, lichidarea feudalismului, a monopolurilor și a controlului capitalist asupra guvernului, pentru crearea unei puternice armate naționale, stabilirea unei vieți sănătoase, democratice. Vorbind despre realizările în domeniul agriculturii, Nasser a arătat care sînt cele mai importante rezultate ale reformei agrare. In prezent, marilor proprietari de pămînt nu le revine decît 6 la sută din pămînt, în timp ce micilor proprietari de pămînt 54 la sută.

După ce a arătat progresele realizate în domeniul producției industriale și al ocrotirii sănătății (250 de spitale și 115 clinici construite) Nasser a arătat în încheiere că acum poporul egiptean știe că imperialiștii și unealta lor servilă — Israelul — sînt dușmanii lui. In lupta pe care o duce pentru dreptate, libertate și autodeterminare, de partea poporului egiptean, — ca adevărați și sinceri prieteni — se află țările iubitoare de pace.

Tratative între delegațiile guvernamentale ale U. R. S. S. și R. F. G.

La Moscova a sosit la 21 iulie o delegație guvernamentală a Republicii Federale Germane în frunte cu R. Lahr, ambasador cu misiune specială, pentru a duce tratative în problemele dezvoltării relațiilor dintre cele două țări.

Tratativele au început la 23 iulie în clădirea din strada Aleksei Tolstoi a Ministerului Afacerilor Externe. S-a căzut de acord ca în conformitate cu schimbul de note care a avut loc între guvernele U.R.S.S. și R. F. Germane, să fie discutate problemele comerțului, problemele legate de repatriere, problema convenției cu privire la asigurarea drepturilor consulare.

Vizita lui N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin în R. D. Germană

In cursul lunii august a anului curent, la invitația Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania și a guvernului Republicii Democrate Germane, o delegație de partid și guvernamentală a U.R.S.S. în frunte cu Nikita Hrușciov și Nikolai Bulganin va vizita R. D. Germană.

Notă: ZIDUL VIU

La numai o oră de drum de Tokio — capitala Japoniei — se află localitatea Tatikawa. Pe harta marelui Stat Major al armatei americane, Tatikawa este înconjurată cu un dublu cerc albastru, semn ce arată că ocupanții yankei au construit aci o puternică bază militară aeriană.

Un drumeag de țară și un gard din sîrmă ruginită despart aerodromul de satul Sunagawa. Cîteva ulițe, de-a lungul cărora se înșiră colibe de lut înconjurate de duzi, țăranii trudind din greu pe ogoarele sărace, femei îmbătrînite înainte de vreme purtîndu-și ultimul născut legat cu o cîrpă de spinare, așa arată Sunagawa, satul care de trei ani încoace a intrat în istoria luptei poporului japonez pentru independența și libertate, pentru lichidarea bazelor militare americane de pe teritoriul nipon.

Faptele s-au petrecut în felul următor. Cu trei ani în urmă, autoritățile militare americane au socotit că pistele de decolare nu mai ajung pentru avioanele mereu mai numeroase ce sosesc la bază. Soluția? La îndemînă. Și comodă totodată. Se vor dărîma colibele satului, se va turna asfalt peste ogoare și peste fostele vetre ale caselor și... gata. Ca între prieteni și aliați. Aprobarea oficială, de sus, au obținut-o fără greutate. Inarmați cu aparatele necesare, topografii armatei americane au pornit după cîteva zile la măsurătoarea terenului. Numai că, atît guvernanții din Tokio, cît și comandamentul american și-au făcut socoteala fără să țină seama de locuitorii din Sunagawa. Cînd au sosit topografii, în sat se aflau numai femeile, bărbații fiind plecați la munca cîmpului. Bineînțeles că femeile s-au împotrivit. Infuriați, americanii au început să le lovească peste obraz, în cap. Țipetele femeilor s-au auzit pînă la cîmp. Au venit în fugă bărbații. Vreo 3.000 s-au strîns. A venit și poliția. Incăierarea a fost gata. In ciuda loviturilor cu bastoanele de cauciuc, în ciuda amenințării cu revolverele, țăranii nu s-au clintit. Pînă la urmă, topografii și poliția au fost nevoiți s-o șteargă.

Vestea despre vitejeasca rezistență a țăranilor din Sunagawa s-a răspîndit în întreaga țară. Peste cîteva luni, cînd americanii și poliția japoneză, înarmați pînă în dinți și sprijiniți de mașini blindate au venit din nou să facă măsurătorile, au găsit alături de țărani mii de muncitori și studenți din Tokio și alte orașe.

Ținîndu-se de mîini, țăranii, muncitorii și studenții au alcătuit un zid viu, care a barat încă odată drumul mașinilor blindate...

★

La intrarea satului Sunagawa sînt arborate zeci de steaguri roșii. Din minut în minut, trec vuind înfricoșător avioane cu reacție, ale căror roți aproape că ating colibele. Și totuși Sunagawa trăiește, există...

Un gard din sîrmă ruginită și cîteva zeci de colibe din lut. Un singur soldat, cu un hîrleț și o sapă ar putea dărîma gardul într-o singură oră. Cam tot în atîta vreme, șenilele unui buldozer ar transforma colibele în movile informe de pămînt. Și totuși, Sunagawa trăiește și există și astăzi, pe aceleași locuri unde se află de secole...

In apărarea satului Sunagawa au venit — cu mîinile goale — zeci de mii de oameni. Incleștate laolaltă, mîinile lor au alcătuit un zid viu, în fața căruia armele și blindatele s-au dovedit a fi neputincioase. Victoria țăranilor din Sunagawa are o adîncă semnificație. Ea arată că poporul harnic și înzestrat al Japoniei nu se împacă cu faptul că americanii comandă pe pămîntul său, că va lupta pentru drepturile sale pînă la victorie.

S. LEONARD

Agricultura R. P. Mongole

De la orînduirea feudală (iobăgia) direct la socialism

Republica Populară Mongolă, o țară întinsă din Asia, este membră a puternicului lagăr al statelor socialiste. Poporul mongol construiește însă socialismul în condiții mult deosebite de cele existente în celelalte țări cu democrație populară.

Inainte de victoria revoluției populare (1921), Mongolia era una din cele mai înapoiate țări din lume. Creșterea vitelor era aproape singura ramură de producție și nu se făcea aproape nimic pentru irigarea și cultivarea pămîntului secetos din deșerturi. Crescătorii de vite nomazi erau pur și simplu șerbi (iobagi) pe pămînturile moșierilor și ale mănăstirilor, care singure stăpîneau 57 la sută din totalul vitelor. Din cauza mizeriei fără margini, populația Mongoliei scădea neîncetat.

După victoria revoluției populare și proclamarea R. P. Mongole (1924), masele muncitoare, în frunte cu Partidul Popular Revoluționar Mongol, au pornit la luptă pentru a transforma Mongolia într-o țară socialistă. Pentru prima oară în Mongolia, cu sprijinul U.R.S.S., s-au construit uzine, căi ferate, s-au deschis mine. Deosebit de grea era însă problema transformării agriculturii. Intre anii 1929-1932 oamenii muncii de la sate au lichidat cu totul rămășițele feudale, confiscînd bunurile moșierilor. Tot în 1929 au apărut cele mai simple forme de cooperare agricolă, iar începînd din 1935, crescătorii de vite au înființat primele cooperative de producție. In 1940 șeptelul era de 2 ori mai mare ca înainte de revoluție.

In 1940 Partidul Popular Revoluționar Mongol a trasat un program măreț pentru construirea bazelor socialismului în Mongolia. In cei 17 ani care au urmat și îndeosebi în cursul primelor două planuri cincinale (1947-1952 și 1952-57), statul popular a luat o serie de măsuri pentru dezvoltarea industriei, agriculturii ca și a căilor de comunicații. Este semnificativ că între 1940-1955 lungimea căilor ferate a crescut de 6 ori. Datorită sprijinului primit din U.R.S.S., organele de stat au înființat 70 de stațiuni de zootehnie pentru creșterea animalelor, care ajută pe crescătorii de vite la stocarea de mari cantități de furaje. In cel de al II-lea cincinal au fost luate măsuri speciale pentru formarea unui mare număr de specialiști în agricultură. Astfel, numai în cursul anului 1956 Ministerul Creșterii Animalelor a format, prin cursuri rapide și de perfecționare, mai mulți de 3.000 de contabili, șefi de brigăzi, zootehniști, agronomi etc. Pentru prima oară au luat ființă în Mongolia gospodării de stat care cultivă în mod permanent mari suprafețe de pămînt. In ciuda condițiilor de climă nefavorabile, gospodăriile de stat din Mongolia cuprind o suprafață însemnată: 33.600 ha și posedă 121.000 capete de vite.

Cu sprijinul și sub îndrumarea organelor de partid și de stat, crescătorii de vite mongoli (arații) eliberați de exploatare au început să pășească în masă pe calea agriculturii socialiste. Arații au înființat pînă în prezent un număr de peste 750 de gospodării agricole colective. Incă în iunie 1956 aceste gospodării stăpîneau 3 milioane de capete de vite, ceea ce reprezintă aproape 14 la sută din șeptelul țării.

Gospodăriile agricole colective și-au mărit cu mult veniturile în ultimii 2-3 ani, iar membrii lor au devenit mai înstăriți. Este deosebit de important faptul că numeroase gospodării colective au construit grupuri de case de locuit, iar membrii lor au încetat pentru totdeauna să fie nomazi. De asemenea, în gospodăriile colective s-au creat mari posibilități pentru culturalizarea maselor, prin electrificare, radioficare, prin organizarea unor colțuri roșii bine înzestrate.

Dezvoltînd sectorul socialist, oamenii muncii din agricultura R. P. Mongole își creează astfel o viață mai fericită, mai îmbelșugată.

GH. ADAM

SPORT

Insemnări

După un important eveniment sportiv

Bucureștenii au avut în ultimele zile ale săptămînii ce a trecut un singur eveniment sportiv și aceasta s-a văzut în numărul mare de spectatori care se îndrepta, după preferințe, spre terenurile de volei, de handbal, spre cel de oină sau la întrecerile de trîntă de pe Stadionul Tineretului. In egală măsură, fiecare le-au oferit întreceri dîrze, spectaculoase, evoluții de scor pasionante. Dar cine au fost eroii acestor întreceri? Cei 1.300 de tineri sportivi veniți să se întreacă în jocurile finale ale Spartachiadei de vară a tineretului. Chipuri noi, nume noi, dintre care multe ne vor rămîne întipărite. Căci atleții Corșatea Gheorghe, Kincses Elod, Rossi Liviu, Stoss Ivan, Miliadis Margareta, Pop Horia sau Bijeu Alexandru, luptătorii Enache Iordache, Ion Stepan, Seit Omer Reif, înotătorii Grasser Rolf și Ballo Maria, îndreptățesc multe speranțe.

MAN ION
comuna Chiuiești, raionul Dej, din echipa de oină clasată pe locul I

Cea de-a doua ediție a Spartachiadei de vară a tineretului și-a dovedit și de astă dată importanța sa deosebită. Intrecerile din acest an au atras zeci de mii de noi tineri, dornici să facă sport, să se oțelească în întreceri. In mii de comune a fost trezită dragostea pentru educația fizică, s-au construit terenuri de sport, s-au recrutat sute de mii de spectatori înflăcărați. Așa se face că în acest an titlul de campion la oină a revenit echipei „Recolta"-Chiuiești din regiunea Cluj, care practică acest joc abia de... 4 luni. Antrenați de învățătorul Frențiu Ioan — căpitanul echipei, tinerii țărani din Chiuiești prin dîrzenia și sîrguința lor au cîștigat, după o luptă aprigă, titlul de cea mai bună echipă a Spartachiadei la oină.

ENACHE IORDACHE
comuna Fundeni, raionul Liești, locul I trîntă categ. 73 kg.

Un exemplu asemănător ni l-a oferit echipa clasată pe locul al doilea „Recolta"-Tătărani, raionul Tîrgoviște, regiunea Ploești. Ea a reușit să se claseze înaintea unor echipe redutabile, cu experiență, deși practică de scurt timp acest joc. Lucruri bune se pot spune și despre cea de-a treia clasată „Recolta"-Copăceni — raionul Horezu, regiunea Pitești, care a urcat în acest an un loc în clasamentul general și este hotărîtă ca la viitoarea ediție să cucerească titlul de campioană.

ION STEPAN
comuna Cobadin, raionul Negru Vodă, locul I trîntă categ. 67 kg.

Din păcate, au existat și unele aspecte negative. Puține, dar au existat. Astfel jucătorii echipei din Tg. Lăpuș-Baia Mare au recurs la mijloace nepermise care le-a atras o meritată sancționare. Perseverînd în greșală ei au refuzat să se prezinte la jocurile următoare. Acest fapt, care contravine spiritului cinstit al întrecerilor, trebuie să dea de gîndit Consiliului Regional Recolta și tuturor sportivilor din Tg. Lăpuș. S-ar părea că în această echipă munca de educație lasă mult de dorit. Asemenea lipsuri mai există și la echipele regiunilor Constanța și Iași, care au încălcat uneori regulamentul competițiilor.

Intrecerile din acest an ne au oferit și alte numeroase aspecte și constatări, dar asupra lor vom reveni în numerele noastre viitoare.

LUCIAN CURSARU

(Desene de NEAGU RADULESCU)

BULETIN METEOROLOGIC pentru zilele de 27, 28 și 29 iulie 1957

Vremea începe să se încălzească treptat rămînînd însă favorabilă ploilor parțiale sub formă de averse mai ales după amiaza și cu deosebire în nordul țării. Vîntul va sufla slab și temporar potrivit. Temperatura aerului în creștere moderată. Minimele vor oscila între 10—20 de grade, iar maximele între 24—34 de grade. La începutul intervalului vînt tare în munți.

Solul va continua să aibă umezeală suficientă în stratul arabil în cea mai mare parte a țării. Temperatura solului în creștere ușoară.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".